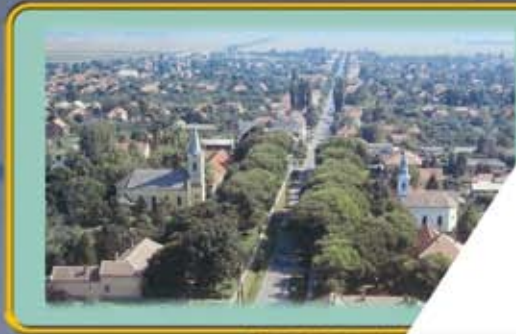

Ára: 230.-Ft

RÁKÓCZI Falva

Advent

Így az adventi várakozás táján nem árt, ha tudjuk – azon kívül, hogy november 29-én meggyújtjuk az első gyertyát –, hogy mit is takar ez a kifejezés.

Az advent a keresztény kultúrkörben a karácsonyt, pontosabban december 25-ét, a Megváltó, Jézus Krisztus születésének napját megelőző negyedik vasárnaptól számított időszak.

Az advent szó jelentése eljövétel. A karácsonyt megelőző várakozás az eljövételben éri el jutalmát. Régebben egyes vidékeken nevezték ezt az időszakot „kiszöjtnék” is.

Advent első vasárnapja, a keresztény egyházi évi első napja, mindig november 27. és december 3. közé esik. Adventkor szokás koszorút készíteni. Az adventi koszorú általában fenyőágból készített kör alakú koszorú, melyet négy gyertyával díszítenek. Katolikus liturgiának megfelelő adventi koszorú, három lila és egy rózsaszín gyertyával készül. Az első koszorúban 19+4 gyertya volt, jelképezve a hétköznapokat is. A gyertyákat vasárnaponként gyújtják meg, minden alkalommal eggyel többet. A világító gyertyák számának növekedése szimbolizálja a növekvő fényt, amelyet Isten Jézusban a várakozónak ad karácsonykor. Minden gyertya szimbolizál egy fogalmat: hit, remény, szeretet, öröm. Egyben a katolikus szimbolika szerint egy-egy személyre (vagy közösségre) is utalnak:

- Ádám és Éva – mint akiknek elsőként ígérte meg Isten a megváltást (hit);
- zsidó nép – akinek megígérte, hogy közülük származik a Messiás (remény);
- Keresztelő Szent János – aki hirdette Jézus eljövételét, és készítette az utat az emberek szívéhez (szeretet);
- Szűz Mária – aki megszülte a Fiút (öröm – rózsaszín gyertya).

A karácsonyi várakozás izgalmát növelve egyes családokban a gyermekeket advent kezdetekor adventi naptárral lepik meg. Ezen az általában házikóra hasonlító ajándékon kis ablakcskák jelzik a napokat, amelyek karácsonyig hátra vannak, a gyermek pedig úgy élheti át a várakozás örömeit, hogy naponta egy ablakot kinyithat, és kivetheti az ott elrejtett apró ajándékot, rendszerint édességet. Az Adventi naptárt egy anya találta ki, gyermekének öröme, hogy gyorsabban teljen a várakozás.

Minden Kedves Olvasónknak kívánjuk, hogy az elkövetkező hetekben minél tartalmasabban tudják tölteni a várakozás napjait, óráit, perceit. Az adventi koszorú és az adventi naptár készítése sokkal jobb hangulatot tud kölcsönözni a családnak, ha együtt készítik el. Ebbe be lehet vonni a gyerekeket és akkor örök emlék lesz számukra, amit majdan ők is továbbadhatnak gyermekeiknek.

pbm

Cod. Lat. 35

Graduale Romano-Augustinum, Gradualis Romano-Augustini Pars – Ágostonos graduále II. 1v–2r: Az Advent első vasárnapjára szóló rész kezdete

A valószínűleg Magyarországon, 1334 előtt készült kódexet egy ismeretlen, Szent Ágoston remete rendjéhez tartozó szerzetes készítette. (Forrás: internet)

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Szociális ellátások október hónapban

Október hónapban két alkalommal ülésezett a Szociális Bizottság. Átmeneti segílyt 19 fő részére (átlag 4000 forintot), rendkívüli gyermekvédelmi támogatást 18 család részére (gyerekenként 7 400 forintot), normatív lakásfenntartási támogatást 24 háztartás részére (családonként átlag 5000 forintot), helyi lakásfenntartási támogatást 10 háztartás részére

(összege 2500 forint) állapított meg.

Jegyzői hatáskörben döntöttek még 18 család rendszeres gyermekvédelmi támogatásáról, 5 fő rendelkezésre állás támogatásáról, fejenként 28 500 forint összegben. 12 fő részére alanyi jogon, 3 fő részére normatív alapon, még 1 fő részére méltányossági alapon ítélték meg közgyógyellátást.

Gépjárműadó és helyi iparüzési adó változások 2010-től

A közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvényt módosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény többek között a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvényt és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényt is módosítja 2010. január 1-jétől.

Gépjárműadó:

Személyszállító gépjárművek - ide nem értve az autóbust - esetében a gépjárműadó mértéke 15%-kal növekszik 2010. január 1-jétől. Ennek alapján az adó mértéke a gépjármű

- gyártási évben és az azt követő 3 naptári évben 300 Ft/kilowatt helyett 345 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 4-7. naptári évben 260 Ft/kilowatt helyett 300 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 8-11. naptári évben 200 Ft/kilowatt helyett 230 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 12-15. naptári évben 160 Ft/kilowatt helyett 185 Ft/kilowatt,
- a gyártási évet követő 16. naptári évben és az azt követő naptári években 120 Ft/kilowatt helyett 140 Ft/kilowatt.

Az autóbuszra, nyerges vontatóra, lakókocsira, lakópótkocsira, illetve tehergépjárműre vonatkozóan a gépjárműadó mértéke az adóalap minden megkezdett 100 kg-ja után 1200 Ft-ról 1380 Ft-ra emelkedik, kivéve a légrugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerű nyerges vontatót, tehergépjárművet és autóbust, melyek esetében megmarad a 100 kilogrammonkénti 1200 Ft-os összeg.

Az „E” betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott személyszállító gépjármű után 10000 Ft, míg a tehergépjármű után 46 000 Ft adót kell fizetni. A „P” betűjelű ideiglenes rendszámtábla kiadása esetén 23 000 Ft adót kell fizetni.

Iparüzési adó:

A helyi iparüzési adóval összefüggő hatásköröket 2010. január 1-jétől kezdődő adóéveket érintően az állami adóhatóság (APEH) gyakorolja. A 2010. január 1-jét megelőző adóévek tekintetében még az önkormányzati adóhatóság az illetékes. A 2010. március 15-én esedékes helyi iparüzési adóelőleget, illetve a 2009. évi adót még az önkormányzati adóhatósághoz kell megfizetni.

Megemlékezés a forradalom leveréséről

A Nemzeti Gyásznapon városunk polgármestere, aljegyzője valamint Vadász Istvánné képviselő-testületi tag, az ÁMK intézményvezetője és a Kulturális, Oktatási, Gyermek-, Ifjúságvédelmi és Sport Bizottság elnöke az '56-os emlékműnél koszorút helyezett el, ezzel is tiszteletét kifejezve a forradalom hőseinek emléke előtt.

Őstermelők figyelem!

Értesítem Tisztelt Ügyfeleimet, hogy az őstermelői igazolványok ügyintézése 2009. október 1-től illetékköteles.

Amennyiben új igazolványt kíván kiváltani, vagy a más meglévőt akarja érvényesíteni, hozzon magával: **2.200 Ft értékben illetékbélyeget, és az adatait igazoló okmányokat** /személyi igazolvány, lakcímkártya, stb./

Az ügyintézés, kérelem kitöltéssel veszi kezdetét,

és 10 napon belül kitöltésre vagy érvényesítésre kerül az igazolvány.

Az ügyintézés kezdetének időpontját ennek figyelembevételével válasszák meg az érintett termelők.

Megértésüket köszönöm:

Papp Katalin falugazdász

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Integrált városfejlesztési stratégia készül Rákóczi falván

Integrált városfejlesztési stratégia (IVS) készül Rákóczi falváról. Ezzel kapcsolatosan kérdezzük Dr. habil. Trócsányi Andrást egyetemi docent, a Pécsi Tudományegyetem TTK Földrajzi Intézet, Társadalomföldrajzi és Urbanisztikai Tanszékének vezetőjét.

Docens Úr, elmondaná nekünk, hogy mi is az az IVS?

A magyarországi 5000 fő feletti népességszámú városoknak ahhoz, hogy részesülhessenek a 2007-2013 közötti regionális operatív programok városrehabilitációs támogatásaiból, integrált városfejlesztési stratégiát (IVS) kell készíteniük. Rákóczi falva, azzal, hogy a Köztársasági Elnök döntése értelmében 2009. július 1-je óta városi rangot visel, ebbe a körbe tartozik.

Miért van szükség rá, és mit tartalmaz egy ilyen dokumentáció?

Az IVS elkészítése kiváló lehetőség a település rövid, közép és hosszú távú terveinek komplex átgondolására. E terv keretében vázolni kell a kisváros által nagyobb időtávban elérendő stratégiai irányokat és célokat, amelyeket úgy kell megfogalmazni, hogy azok a későbbiekben jelentkező új kihívásoknak is megfelelően rugalmasan alakíthatók legyenek, ugyanakkor egy a település közössége által megfogalmazott és jóváhagyott jövő elérését szolgálják.

A város milyen területeire és mennyi időre tartalmaz elképzeléseket az IVS?

Az integrált megnevezés arra utal, hogy több idősíkra, a település teljes területére, annak városrészeire, illetve különböző ágazati célokra együttesen, egységes dokumentumban kell az elképzeléseket megfogalmazni. Ez azt jelenti, hogy a területhasználat tervezett változásai, a közműhálózat fejlesztési irányai, a megvalósítani kívánt beruházások mellett szólni kell például a dokumentumban a hátrányos helyzetű csoportokat érintő elképzelésekről éppúgy, mint arról, milyen eszközöket és forrásokat kíván a célok eléréséhez az önkormányzat mozgósítani.

Miért éppen most érdemes elkészíteni a városfejlesztési stratégiánkat?

Egy olyan új kisváros, mint Rákóczi falva esetében, ideális helyzetben vagyunk. A sikeres városi pályázati dokumentáció összeállítása a település életének számos alkotóelemére kiterjedő helyzetkép elkészítésére adott lehetőséget az elmúlt évben, ami kiváló alapanyagot biztosít az azt és az IVS-t is készítő csapatnak. A szemléletmód azonos, ugyanakkor itt már településrészenkénti elemzésekre, illetve tervezésre is szükség van. A város ugyanis az egyes településrészek szerves szövete, ezért nincs értelme – így a

városrehabilitációs pályázatok keretében sem támogatják – az olyan fejlesztéseket, amelyek a település életének vagy területének egyetlen szűk körzetére vagy szegmensére korlátozódnának.

A munkájuk során milyen mértékben van lehetőség arra, hogy a város lakosságának a véleményét illetve az elképzeléseit figyelembe vegyék?

Munkánk során a településen élők, civil szervezeteik, illetve választott képviselőinek javaslatait több fordulóban és fórumon kikérve igyekszünk olyan jövőképet vázolni, amely együttesen szolgálja az értékes hagyományok továbbélését, a helyi lakosság fejlesztési igényeit, valamint reális célnak tekinthető a szűkülő gazdálkodási keretek és a települések közötti élesedő verseny közepette is. A javaslatokat stratégiává formáljuk, amelyhez ágazati és területi tervek

illesztünk.

Túl azon, hogy jogszabályi kötelezettség, milyen előnyei származnak városunknak az IVS elkészítéséből?

Ezeknek a terveknek olyanoknak kell lenniük, hogy a regionális operatív programok jelenlegi és jövőbeni kiírásaihoz (pl. funkcióbővítő pályázatok) illeszkedjenek, azaz a forrásszerzés is minél gazdaságosabban biztosított legyen. Az önkormányzat vezetőivel egyeztetve úgy állunk neki a tervezésnek, hogy a 2010. évi pályázati kiírásokra Rákóczi falva átgondolt, konszenzuson nyugvó kész koncepcióval és tervekkel rendelkezzen, a projektjavaslatokhoz elengedhetetlen dokumentáció készen álljon.

Végezetül pedig Docens Úr, bemutatná önmagát egy pár mondatban?

A PTE TTK Földrajzi Intézetében dolgozom 15 éve, abban az intézetben, amelyik a személyi állományát tekintve a legnagyobb hazai geográfiai kutató és képző intézmény, illetve amelyik a legtöbb tapasztalatot szerezte a várossá nyilvánítás elméleti és gyakorlati területén egyaránt, a kisváros kutatás legjobb hazai műhelye. Oktatási tevékenységem a geográfus, valamint a településmérnök képzésben a népesség-, település-, gazdaság- és kulturális földrajz, illetve az urbanisztika területére terjed ki. Hazai tevékenységem mellett sokat és gyakran járok külföldön, ahol gyakorlati és oktatási tapasztalatokat is szereztem.

/Dr. Vörös Mária/

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Balogh János postamester emlékére

2009. október 27-e is szép őszi napnak ígérkezett. Az önkormányzat mindennapjaihoz képest semmiben sem különbözött. Aztán jött a hír: „A postamester elhunyt!”

Mindenkit váratlanul ért a hír, szomorú futótüzként terjedt irodáról irodára. Számunkra megmagyarázhatatlan és érthetetlen gyorsasággal ragadta el a halál. Pár hete, az utolsó nyilvános beszélgetése során azt mondta a Rákóczi Lap riporterének: „Mindig úgy terveztük, ha elmegyek nyugdíjba, hazaköltözünk Debrecenbe”. Most, sok évtized munkája után megérdemelten élvezhette volna a nyugodt, békés életet, családjá, szerettei körében.

Most már nem költözik, de nem is marad! Utolsó útjára viszik. Itthonról haza.

1944-ben született Nagyváradon, s már 5 éves korától postán élt: a családi házukba került a postahivatal, amelyet az édesanyja vezetett. A tudást, a szakmát fogékony kisgyermekként szívta magába, s 14 évesen már kisegített. Postás azonban nem akart lenni. – „Akkor már inkább kondás a Hortobágyon.”- mondta.

Engedve a finom, ámde határozott szülői nyomásnak, postásnak állt. A képzés során kiderült, hogy a gyakorlati tudás a kisujjában van, így egy rövid, papírformát igazoló képzést követően már mehetett is dolgozni. És ő ment.

Életének harmincharmadik esztendejében került Rákóczi falvára, s harminchárom esztendő adatott meg neki itt is, közöttünk. Szinte napra pontosan 33 évvel ezelőtt vette át a rákóczi falvai posta vezetését, s ez év január 19-ig tette a dolgát, híres-hírhedt szakmai szigorával - és elismert szakmai alázatával. S szintén az ő szavait idézem: „Január 20-a óta csak lézengek”.

Mert ő volt a rákóczi falvai postamester. A POSTAMESTER. Aki a posta, az Ő Postája nélkül csak lézengett. Bárki, aki ismerte, ismerhette csak egy kicsit is, tudta és érezte, hogy szíve, teljes lényé szeretett Postájáé, hivatásáé volt.

1976-ban az Igazgatóság azzal az utasítással küldte településünkre, hogy tegye rendbe a postai szolgáltatást, mert irgalmatlanul sok a kézbesítési szüneteltetés, az emberek nem kapják meg időben a nyugdíjukat. Rendbe tette.

Nem telt el két év, s kiharcolta, hogy a Szabadság térre, a település központjába pavilont telepítsenek. Egy esztendővel később már „Kiváló kishivatal” cím büszke birtokosa volt a helyi posta. Újabb két év telt el csupán, s új postahivatalt építtetett a helyi TSZ-szel.

Mindenki ismerte Rákóczi falván. Ha 10 embert megkérdeznénk arról, milyen ember is volt, biztos vagyok benne, hogy nagyon vegyes véleményeket hallanánk. Kívülről szemlélve Őt, sokan távolságtartó, szigorú emberként jellemeznék, azonban akiknek szerencsájuk volt vele dolgozni, azok tudják, hogy szigorúsága mögött nagy szív lakozott. Jóindulattal és határtalan segítőkészséggel fordult azokhoz, akik kisebb-nagyobb problémáikkal megkeresték Őt. Soha nem mondott nemet, mindig kereste és meg is találta annak a módját, hogy segíthessen, és mindezt úgy, hogy a szakma követelményeit is szorosan betartotta. A vélemények ilyen megosztását szerintem csak egyetlen dolog indukálhatja: a szakmaiság, a munka. Mert Ő abban aztán nem ismert pardont. És én hiszek abban, hogy csak az az ember válhat ki ilyen pozitív és ilyen negatív, ilyen vegyes indulatokat a „közből”, aki dolgozik a közért, s nem csupán tevékenykedik.

Amikor Balogh János nem postamester volt, hanem „csak” Balogh János, akkor is nagyon sokat vállalt és tett választott otthonáért, Rákóczi falváért. 2002 óta tagja az önkormányzat pénzügyi bizottságának. Lelkes támogatója volt a helyi sportéletnek, azon belül is, örök szerelmének, a futballnak. Imádott pecázni. Volt humorérzéke. És volt szíve.

A szíve a futballért dobogott. Ígéretnes sportpályafutását egy csúnya sérülés vágta el, ott kellett hagynia NB 2-es csapatát.

Tisztelte és elismerte a munkatársait, a postásokat. És hiányolta őket. Január 20-a óta szinte minden reggel felkelt, beült a kocsijába és a postahivatal sarkán megvárta, amíg elindulnak útjukra.

Most mi állunk itt, s várjuk, hogy elindulj utadra. Büszkék vagyunk, hogy itt voltál, és ismerhettünk, együtt dolgozhattunk Veled. Nyugodj békében, Postamester Úr!

Tóth Lajos polgármester

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Település- és Intézményellátó Szolgálat

Intézményünk 2009. szeptember 15-én kezdte meg működését. Célunk segíteni egy szebb, élhetőbb Rákóczifalva kialakítását.

Napjaink nehéz gazdasági helyzetében az önkormányzatok és intézményeik a túlélésért küzdenek. Éppen ezért eszközeink, épületeink, egyszóval értékeink állagának megővésére, szinten tartására nagy figyelmet kell fordítani.

A karbantartási feladatokra négy fő szakmunkás áll rendelkezésünkre. Ács, festő, lakatos és villanszerelő. Munkatársaink jártasak az asztalos munkákban, burkolás területén, vízvezeték és vízszelvények apróbb javításában.

A közhasznú munkavállalók foglalkoztatásának koordinálása szintén a mi bevonásunkkal történik. Feladatuk: a temető, főtér, kerékpárút, játszóterek, parkok zöldterületeinek gondozása, az itt lévő fák, bokrok metszése, a hulladékok elszállítása, az intézmények területén található játszóterek és zöldterületek karbantartása, a piac és környékének rendben tartása, buszmegálló környékének rendszeres tisztántartása, az artézi kutak napi takarítása.

Feladatunk még a településen tevékenykedő közszolgáltatókkal valamint lakossággal történő közvetlen, napi kapcsolattartás. Szeretnénk elérni, hogy a lakosság a hatósági ügyintézkést nem igénylő problémájával az intézményünket keresse fel, így a hivatali ügyintézőket és a vezetőket megpróbáljuk tehermentesíteni, és esetenként hamarabb is tudunk intézkedni, hiszen nem kötnek a bürokrácia útvesztői.

Eddig a karbantartásokat és a zöldterületek gondozását a Falugondnokság Kft. látta el. A megváltozott gazdasági helyzet tette szükségessé a feladatok különválasztását. A Kft. jelenleg 39 fő rehabos munkavállaló foglalkoztatását oldja meg. Működteti a papírmegsemmisítő üzemet és dísztasakok előállításával foglalkoznak. A Tisza-parti (mentetlen, Tanösvény) területek gondozása valamint az egyéb mezőgazdasági tevékenységek képezik a fő profiljukat. (Rocsa tanya üzemeltetése, állattartás, takarmánytermesztés)

A két intézmény továbbra is szorosan együttműködik a lakosság és az önkormányzat érdekében.

Kara István intézményvezető

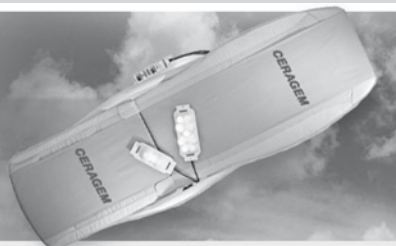
Rocsa tanyán

Tisztelt Rákóczifalviak! **Csak egy ugrás egészsége megőrzésére**

GYÓGY és FRISSÍTŐ MASSZÁZS (volt Mézes ABC)

Áraink áfával:

Hát:	600.-
Far:	200.-
Láb:	400.-
Kéz, kar:	300.-
Egész test:	1000.-
Ceragem masszázsgy:	500.-

JÁDEKÖVES MASSZÁZS

A CERAGEM egy automatikus termomasszázsgy, amely egyesíti a masszázst és a „Ceragem akupresszúrát” a jádekövek és az Epoxy Karbonlap által kibocsátott távoli infravörshővel (moxa-hatás)

Ebben a készülékben ahogy a belső projektor végighalad a hát vonalán, szabaddá teszi az energiacsatornákat, ellazítja a gerinc melletti izmokat, javítja a vérkeringést.

Nyitvatartás: **Tel: 06 70/776-2361**
H-Sz-P 11-18 ó
K-Cs 8-15 ó

LEADER

KTZVE HÍREK

LEADER

a Közép-Tisza-Zagyva térségében

Rákóczifalván a Szabadság tér 4-es szám alatt (szerk. a volt fogorvosi rendelőben), a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület rákóczifalvi irodája 2009. október 1-jétől akkreditált irodaként működik. Ennek okairól, körülményeiről kérdezem Debreczeni Lászlót, az egyesület elnökét.

PBM: - Városunkban már tavaly október óta működik a LEADER Iroda. A megnyitáskor már adott hírt az irodáról, az Egyesület tevékenységéről a Rákóczi Lap. Október elsejétől pedig akkreditáltak működnek, amelynek okairól szeretnénk pontos információt adni a lap olvasóinak. Kezdjük az elején, mikor alakult meg a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület?

DL: - Mindenekelőtt gratulálni szeretnék a település minden lakójának, hogy 2009. július 1. napján Sólyom László, a Magyar Köztársaság elnöke Rákóczifalvának városi címet adományozott. Nagy öröm számunkra, hogy irodánk a város intézményeinek számát növeli.

Kérdésre válaszolva egyesületünk 48 taggal alakult meg 2008. május 29-én Rákóczifalván, jelenleg 47 taggal működünk helyi akciócsoportként 16 települést lefedve, melyek közül kettő város. Lényegében a szolnoki kistérséget fedjük le Martfű város kivételével, illetve mivel Szolnok 80 ezer lakosú város, eleve nem lehet kedvezményezettje a LEADER programnak. Az egyesület elnöki pozícióját és képviselőtét a közgyűlés döntése alapján én látom el, míg munkaszervezőnek vezetője Szolovjov Rita, rajta kívül egy ügykezelő és két ügyintéző kolleganő tevékenykedik a Szabadság tér 4. szám alatti irodánkban.

PBM: - Tehát az egyesület és maga az iroda nem az önkormányzat egy szervezete, vagy egysége? Mit jelent az akkreditált iroda létrehozása?

DL: - Nem önkormányzati egység vagyunk, hanem teljesen önálló jogi személyiségű szervezet. Az Irodánkat béreljük az önkormányzattól havi bérleti díj ellenében. Rákóczifalva Város Önkormányzata tagjaink sorát erősíti. A Magyar Vidékfejlesztési Hivatal Irányító Hatósága előírásai szerint irodánkban pályázati tanácsadás és kezelés folyik, és az ezzel kapcsolatos delegált feladatok elvégzéséhez szükséges feltételeket október 1-jei határidővel kellett teljesítenünk, ez maga az akkreditáció megszerzése. Nagy átalakítást végeztünk az irodában, modern számítógépes háttér segítségével biztonságtechnikailag megerősített körülmények között biztosítjuk az ügyfélszolgálatot a hét minden munkanapján: az új számítógépek vásárlására, a kártyás beléptető rendszer kialakítására és két új ügyintéző kolléganő felvételére is az akkreditációs feltételek teljesítése érdekében került sor.

PBM: - Milyen tanácsadás folyik Önöknél, mivel kapcsolatban lehet megkeresni az irodát, illetve ki keresse?

DL: - Jelenleg az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztést ösztönző uniós pályázatok tartoznak hozzánk. Ezzel kapcsolatban szeretném is felhívni a figyelmet, hogy a Helyi Vidékfejlesztési Stratégiák LEADER fejezetének végrehajtásához nyújtandó támogatások kapcsán a pályázatok benyújtásának határideje 2009. november 16-a. Emellett az ÚMVP III. tengely jogcímei (mikrovállalkozás-fejlesztés, turizmusfejlesztés, vidéki örökség megőrzése és falumegújítás- és fejlesztés) 2009. november 16 és december 15 között lesznek pályázhatóak. Mindazok kereshetnek, akik az előbb említett témában fejleszteni szeretnének.

PBM: - Milyen az érdeklődés? Milyen pályázatokra lehet számítani a LEADER fejezet kapcsán Rákóczifalván?

DL: - Én úgy látom, igen nagy az érdeklődés mind kistérségi szinten, mind helyi viszonylatban. Rákóczifalván így sor kerülhet a sportpálya rendezésére, fűvesítésére, de új kiállítóhelyek, bemutatóhelyek létrehozására, fejlesztésére is. Jelezték a polgárőrök, illetve helyi civil szervezetek, hogy tevékenységük, illetve rendezvényeik fejlesztéséhez is szeretnének pályázati forrásokhoz jutni. Legalább 8-10 pályázatra számítunk csak Rákóczifalváról. Természetesen további igények beérkezése is biztos a többi településről. Térségünknek erre az intézkedésre rendelkezésre álló keretösszege 1.440.170 Euró, amely 2007-2013 között felhasználható, így minél több, minőségi és szakmailag megfelelő pályázat beérkezését várjuk.

PBM: Reméljük sok támogatási forrás érkezik majd településünkre, munkájukhoz további sok sikert kívánok!

További információkért keressék a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület LEADER Irodáját Rákóczifalván, a Szabadság tér 4-es szám alatt, tel.: 56/584-009.

ÍGY ÍRUNK MI

Fakanáltól az Internetig...

Előző számunkban rólam készült portré az „Így írunk mi” sorozat keretében, így most rajtam a sor, hogy kérdezzek.

Számomra mindig is talány, hogy egy nagycsaládos asszonynak honnan van annyi energiája, hogy a munka és a család mellett még ezer dologra jut ideje. Többek között erről kérdeztem Feketéné Molnár Zsuzsát, gasztronómiai rovatunk gazdáját.

pbm. – Nem emlékszem pontosan, hogy mikor kapcsolódtál be a helyi lap írásába, de úgy rémlik már a Tárogatóban is olvashattuk írásaidat.

FMZs. – A Tárogatóba akkor került bele a legelső írásom, pontosabban írásocskám, amikor még Szolnokon laktunk és édesanyámék példányát nagy érdeklődéssel forgattam. Akkor felkeltette az érdeklődésemet egy cikk – már pontosan nem is tudom mi volt az –, és nagy hatással volt rám. Tollat ragadtam és írtam egy levelet Tóth Lajosnak, aki akkoriban a főszerkesztő volt. Csodálkozásomra a következő számban ez az írásom megjelent. Ettől kezdve úgy éreztem, hogy nagyon jó lenne időnként írni akár a gyerekekről, akár valamit főzőcskézni. Aztán ez a főzőcske maradt a reszortom, hiszen kedvet is adott hozzá, hogy a megjelent receptek miatt hol az egyik, hol a másik szomszéd néni gratulált, hogy ő bizony elkészítette és nagyon finom volt. Amikor 12 éve visszaköltöztünk a településre, akkor már szinte természetes volt, hogy a szerkesztőségi ülésekre eljárjak. Ez a főzőcske aztán rám ragadt. Írnék én sokszor mást is, vicces történeteket gyerekekről, egyébről. De azt is leszögezem, hogy érdekel is a főzés – nem véletlenül lett mind a két lányom szakács – és nem kizárólag a főzés, hanem az is, hogy az az étel milyen környezetből származik. A tengerparti népeknél természetes a halétel, de fontos lenne – egészséges mivolta miatt – a hazai konyhákban is megismertetni, megszerettetni ezeket az ételeket és a hozzá tartozó kultúrát is. Tulajdonképpen ezért

is kezdtük el a világ konyháit bemutató cikksorozatot. Bár úgy érzem a novemberi és decemberi számban – advent és karácsony miatt – vissza kell térnünk még a magyar konyha remekeire.

pbm. – Rengeteg társadalmi munkát végzel, honnan ered ez és hogyan bírod erővel, hiszen tudjuk, hogy közben három gyermeket neveltetek fel férjeddal?

FMZs. – A társadalmi munka szintén Szolnokon kezdődött a Nagycsaládosok egyesületénél. December végén léptünk be és már a következő év elején meg is választottak az egyesület titkárává, amit majd tíz évig csináltam.

Azt kérdezed, honnan van ez az energia? Hát a rengeteg pozitív visszajelzésből, meg a segítő családi háttérből. A gyerekek nagyon sokat segítenek. Jó, most már felnőttek, de kisebb korukban is a maguk módján próbáltak hozzájárulni a háztartási munkákhoz, megterítették, egyszerű ételeket elkészítettek. Ma már persze bonyolultabb dolgokra is képesek. Amikor ide költöztünk Rákóczi falvára, férjem nyugdíjas lett, így először tagja, majd vezetőségi tagja lett a nyugdíjas klubnak, természetesen én eljártam vele a rendezvényekre. Később megalakult a Madárbarát Egyesület, Katona Misi kezdte el a szervezést, vele régóta ismerjük egymást, ő kért fel, hogy segítsek be az adminisztratív tevékenységbe – ehhez ő nem ért –, így lettem ennek az egyesületnek a titkára. Ezen kívül tulajdonképpen minden civil szervezet életében ott vagyok, de tagja egyiknek sem vagyok (kivéve a Rákóczi Lap Baráti Kört). Ha hívnak, részt veszek a rendezvényeken, sőt a magam módján segítem is őket, fénymással, postázással, ...ezzel-azzal. Vagy van ez az irodalmi kör – tényleg ennek is tagja vagyok. Erről annyit kell tudni, hogy irodalom- és verskedvelők jönnek össze kéthavonta a könyvtárban és megemlékeznek az éppen aktuális irodalmi évfordulókról. Nemrég Radnóti estet tartottunk, majd Kölcseyről beszélgettünk. Most karácsony táján azt tervezzük, hogy mindenki beszámol a legkedvesebb karácsonyi élményéről. Úgy gondolom ez mindenkinél egy-egy gyermekkori emlék lesz.

Tehát mindig mindenütt ott vagyok, de igazán mégse vagyok ott sehol. Az a jó, hogy most már a gyerekek – különösen a legkisebb, a Kata – is szívesen eljönnek velünk a rendezvényekre. Azért ennek több évre visszanyúló története van, hiszen amikor főállású anya voltam, nagyon sok mindenre ráértem.

pbm. – Mind emellett sokszor hallom, hogy kulturális rendezvényekre, moziba, színházba jártok. Ez az érdeklődés új keletű, vagy már korábban is meg volt?

FMZs. – Nagyon régi keletű. Tulajdonképpen egészen középiskolás koromig nyúlik vissza. De a legelső kulturális élményem az az volt, amikor ötödikes koromban az osztályllyal bementünk a Damjanich Múzeumba. Gondolhatod egy falusi gyerek életében ez olyan nagy dolog volt, hogy fehér blúzban, sötét szoknyában mentünk. Valahol ennek a hangulata fogott meg. Utána középiskolában minden évben ifjúsá-

ÍGY ÍRUNK MI

gi bérlettel látogattam a Szigligeti Színház előadásait.

Amikor összeházasodtunk Ferivel, volt egy munkahelyi vetélkedő a '80-as moszkvai olimpia tiszteletére. Külön csoportban versenyeztünk ugyan, de mindketten az első két helyen végeztünk, aminek a díja egy-egy színházbérlet volt, amit azóta is minden évben megújítunk. Ennek most már közel harminc éve.

Ha tudomást szerzünk egy kulturális műsorról Szolnokon, akkor lehetőség szerint részt veszünk rajta, akár egy komolyzenei koncert, akár Koncz Zsuzsa jön, vagy Zorán. Sőt voltam én a „Táncdalfesztivál”-on is, hiszen ez ifjú koromat idézte. Ilyenkor azért eszembe jut, hogy én úgy jártam középiskolába tanyáról, petróleumlámpa mellől, a gátórházból, ahol a szüleim egyetlen szórakozása a rádió volt. Én

hozzájuk képest azért egy tág világba jutottam, különösen az otthoni internettel, amit ha nehezen is, de csak megtanultam használni. Persze ebben is nagy részük volt a gyerekeknek, nagy türelemmel tanítottak.

Végezetül elmondanám, örülök a visszajelzéseknek, amit elsősorban a vevőimtől kapok, hiszen árulom is a Rákóczi Lapot. Jó hallani, hogy pozitívan értékelik, amit a főzőcskésről olvasnak, de olykor azt is jó hallani, hogy ez egy nagyon elegáns, jó megjelenésű lap. Én gyűjtöm más települések újságjait is, és azt állapíthatom meg, hogy a Rákóczi Lapnak nem kell szégyenkeznie sem tartalmilag, sem külalak szempontjából.

Köszönöm a beszélgetést és remélem még nagyon sokáig „Így írunk mi”, együtt.
pbm

BEMUTATJUK

Szeretnénk élettel megtölteni a parókiát

Korábbi lapszámainkból már tudhatják olvasóink, hogy Rákóczifalva református lelkésze, Szilágyi Gábor nemrégiben búcsút vett a várostól. Helyét egy friss diplomás fiatal lelkész házaspár, Kupai-Szabó Tímea és Kupai-Szabó Kornél vette át a parókián.

- Mondanának pár szót az indíttatásról? Hogyan lesz ma az ember lelkész?

- Timi: Törökszentmiklósról származom, a szüleim szintén lelkészek, így én gyülekezetben nőttem fel, láttam ennek a hivatásnak az előnyeit, és a hátrányait egyaránt. Két nővérem van, akik polgári foglalkozást választottak, jogász és közgazdász lett belőlük. Negyedikes gimnazistaként döntöttem el végleg, hogy lelkész szeretnék lenni, de hogy megbizonyosodjak felőle, hogy Istennek is ez a terve velem, egy évre kimentem Németországba, egy önkéntes diakóniai évre. Ezután kezdtem meg tanulmányaimat a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, ahol megismerkedtünk Kornéllal, aki előbb évfolyamtársam volt, majd az életben is a társam lett.

- Kornél: Szabolcsban születtem, a szüleim vállalkozók, a nővérem pedig gyógyszerész. Amióta az eszemet tudom, lelkész akartam lenni, azt hiszem, a nagyszüleim hatására. Nálunk még sokkal erősebben él a vallás az embe-

rekben, és kínos, ha valaki például nincs megkeresztelve, sokaknak pedig a polgári temetés ismeretlen fogalom. Szabolcsban egy ezerkétszáz lelkes falu el tud tartani egy lelkészt. Visszatérve a tanulmányokra, „sima”, azaz nem egyházi gimnáziumba jártam, majd az egyetem következett. Maga a képzés hatéves, öt év elmélet, a hatodik pedig a gyakorlat. Ez nálunk egy év segédlelkészséget jelent, amit Timi Debrecenben, én pedig Hajdúhadházán töltöttem. Idén június 23-án vettük át a diplománkat.

-Mennyire gyakori egy női lelkész a református egyházban?

Tímea: Mint minden más területen, itt is kezd kiegyenlítődni az arány. Például a Dunántúlon az idei lelkésszentelés alkalmából négy lelkészből három nő volt, szóval nem vagyok egy különleges jelenség.

-Hogyan kerültek éppen a frissen várossá avatott Rákóczifalvára?

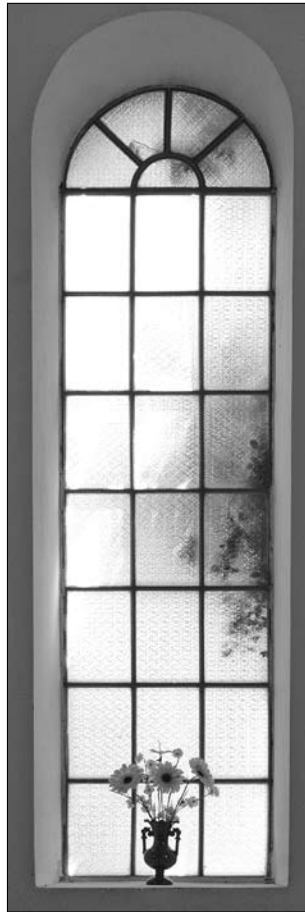
Tímea: Három lelkészi állás közül volt lehetőségünk választani, a Tiszántúl különböző részein. Több szempontot is figyelembe véve két dolog miatt választottuk az Önök települését. A Nagykunság nekem ismerős vidék, hiszen Törökszentmiklóson nőttem fel, szeretjük az itteni embereket. A másik pedig, hogy örömmel látjuk, hogy ez egy ambi-

BEMUTATJUK

ciózus, fejlődő közösség.

-Hogyan fogadták Önöket, milyenek az első benyomásaik?

Kornél: Kellemes meglepetés volt számunkra, hogy milyen kedvesen fogadtak itt minket. A Martfői Református Egyházközség lelkipásztoraiként Rákóczi falvával és Rákócziújfaluval együtt három településen teljesítünk szolgálatot, de igyekszünk minél jobban jelen lenni a város életében. A város-avató ünnepségen Tímea volt az, aki Kómár atyával együtt megáldotta a város kulcsát, emellett részt vettük az iskolai évnyitón és a nemrégiben lezajlott nyugdíjas találkozón is. Az első benyomásaink ennek ellenére vegyesek, az öröm mellett ott a keserűség is, mert egyelőre nagyon kicsi az érdeklődés a gyermekhittan iránt. Az öregotthonban viszont annál nagyobb, hamar összebarátkoztunk az idős testvérekkel, felekezetre való tekintet nélkül. A vallás az elmúlt évek rendszere végett jelenleg kis szerepet játszik az emberek életében, de érezhető a fokozódó érdeklődés, hiszen ebben a rohanó világban mindenki keresi a lelki békét, a nyugalmat, a szeretetet, az összetartozást. Mi azt választottuk hivatásunknak, hogy lelki segítséget nyújtunk azoknak, akik hozzánk fordulnak, akik keresik Istent.

-Milyen rövid és hosszú távú céljaik, terveik vannak?

Először is szeretnénk, ha minél többen csatlakoznának a gyülekezethez, ezért igyekszünk felkeresni a református családokat. Nagyon jó lenne, ha minél több gyermek és fiatal is eljönne hozzánk, Martfűn például már beindult a gyermek istentisztelet. A gyermekhittant is igyekszünk színesíteni, gitárral, lappal, vetítéssel. Inkább – divatos kifejezéssel élve – interaktív foglalkozásnak nevezném, mint órának. Az iskolai hittan szerdán 13.30-kor, az óvodásoké 12.30-kor kezdődik, Istentisztelet vasárnap reggel 9 órától – a téli időszakban a parókián – tartunk. A hittanba is be lehet még kapcsolódni, és az Istentiszteletekre is mindenkit szeretettel várunk! Tervezünk karácsonyi ünnepséget, és az ünnepi istentisztelet sem maradhat el, amelyre minden református és nem református rákóczi falvi polgárt várunk szintén sok szeretettel. Hiszen a Karácsony Jézus Krisztus születésének az ünnepe, amelyet igazán a templomban lehet méltóképpen megünnepelni. Az egyelőre üresen álló parókiát is szeretnénk étellel megtölteni, örülnénk, ha például kiállításoknak és más közösségi programoknak is helyet adna.

Hegedűs Linda

Kedvenc ételek: Mindenképpen és egyértelműen mindkettőnknek a húsok, minden fajtában és mennyiségben:) Azt hiszem, látszik is, hogy nem vagyunk alultápláltak, szeretünk enni!

Kedvenc időtöltés: Barátokkal és családdal közös beszélgetések, vacsorák, társasjáték.

Amit legjobban szeret az emberekben: Az őszinteség.

Amit a legkevésbé szeret az emberekben: Az önteltség.

Kedvenc autómárka: Kornélnak biztos van, de nem is egy. Azt hiszem a BMW.

Mit tenne egy 10 milliós lottónyereménnyel? Adnék az egyházközségnek, a családomnak, egy részét lekötném, vásárolnék rengeteg ruhát, bútort, és persze hatalmas nyaralás is lenne a tervek közt!

Melyik korban élne a legszívesebben? Ebben. Jó itt nekünk.

Van-e, volt-e háziállata? A kutyákat mindketten nagyon szeretjük, most sajnos nem lehet, mert nincs kerítésünk.

Mi volt a legnagyobb bűn, amit elkövetett? Az csak Istenre tartozik :)

BEMUTATJUK

...nagyon jól érzem itt magam.

A nyári hónapok hatalmas változásokat hoztak Rákóczifalva életében, az egyik ilyen változás az aljegyző váltás volt. Aki hivatalos ügyeit az utóbbi hónapokban intézte a Polgármesteri Hivatal épületében már biztosan találkozott egy szimpatikus fiatal hölgygel, az új aljegyzővel Dr Takács Zsófiával. Az aljegyző asszony augusztus 17.-én állt munkába, és azóta intézi lelkiismeretesen a város ügyeit. Arra kértem sűrű időbeosztása ellenére szánjon egy kis időt rám és meséljen magáról annak érdekében, hogy jobban megismerjék az olvasók. Zsófia örömmel állt a rendelkezésemre és szívesen válaszolt a kérdéseimre.

Mesélj egy kicsit magadról hogy jobban megismerjünk!

Egy Borsod - Abaúj - Zemplén megyei kisvárosban születtem a Miskolctól 17 kilométerre található Szikszón, majd kétéves koromig Sajóladon, egy kis községben laktunk, onnan költöztünk Miskolcra. Gyermekéveim Miskolcon teltek, ott jártam általános iskolába, illetve a gimnáziumot is Miskolcon végeztem el. Érettségi után felvételt nyertem a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Állam-és Jogtudományi Kar nappali tagozatára, ahol 2001-ben végeztem. Érdekességként szeretném megemlíteni, hogy a mi évfolyamunk volt az első a háború után újra induló debreceni jogi képzésen. Szüleim nyugdíjas pedagógusok, ők ma is Miskolcon élnek. Van egy bátyám, aki közgazdász, és már sok éve Budapesten él. Amióta kézhez kaptam a diplomámat, rövid időszaktól eltekintve a közigazgatásban dolgoztam. Magánéleti változások miatt 2008-ban kerültem Szolnok megyébe. Azonnal kötödni kezdtem ehhez a térséghez. Mielőtt idekerültem, jegyző voltam Rákócziújfaluban, majd Lökösházán dolgoztam. Örülök, hogy a képviselő-testület az én személyem mellett döntött az aljegyzői pályázat elbírálásánál.

Hogy érzed magad Rákóczifalván?

Köszönöm a kérdést, nagyon jól érzem itt magam. Szeretek itt lenni. Tetszik a város, és a munkám is; a képviselő-testülettel jól együtt lehet dolgozni, és a kollégák is igazán jó csapatot alkotnak.

Egyes vélemények szerint a jog egy férfias szakma te miért választottad ezt a hivatást?

Legjobban azt szeretem a hivatásomban, hogy sokrétű és jól hasznosítható tudást igényel. Egyrészt szeretem az embereket, szeretek velük foglalkozni, másrészt ez a hivatás, ez a végzettség nagyon jól hasznosítható a mindennapokban is, hiszen áthatja a mindennapokat a jogi szabályozottság. Az a jó oldala, hogy sokrétű és mozgalmas, hátránya pedig az, hogy a közigazgatás területén is rengeteg a változás manapság, így ezt folyamatosan figyelni kell a jogszabályi változásokat feltétlenül követni kell.

Mi a véleményed az egyenjogúságról?

Szerintem nagyon fontos az egyenjogúság; valamely szakmára való alkalmasságot nem az ember neve, hanem a képessége, tudása, és - ami szintén nagyon fontos - családi háttere határozza meg.

Mik a terveid a továbbiakban?

Egyelőre itt szeretném megállni a helyem, jelenleg nem gondolkodom más célokon.

Nagyon sokat dolgozol, a munka mellett mire jut időd?

A családra, barátokra mindig igyekszem időt szakítani mivel ők a legfontosabbak az életemben, emellett szívesen olvasok, szeretek moziba, színházba járni.

Köszönöm a beszélgetést és további sok sikert kívánok a munkádhoz.

Nagy Tímea

ISKOLÁNK

„Állati vetélkedő”

„Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, akit megszelídítettél.” (Saint-Exupéry)

Az állatok világnapját eredetileg 1931-ben hívták életre Olaszországban. A pontos időpont, október 4-e, Assisi Szent Ferenc halálának napjára esik. Ő volt az a szent, aki természet iránti szeretete, állatok iránti barátsága miatt nyerte el ezt a neves napot. A kezdeményezés célja az volt, hogy a vadon élő állatok pusztulásának megakadályozására felhívják az emberek figyelmét. Majd ez a kör tovább bővült a házi

állatokra is.

Az állatok világnapja Magyarországon a rendszerváltás után vált népszerűvé.

E nap alapelve, hogy az állatok boldogabbá teszik életünket, segítőtársként és barátként gazdagítják mindennapjainkat. Az ünnep célja, hogy az ember és állat közötti barátságot erősítse, valamint felhívja a figyelmet a helyes együttélés fontosságára.

Ezért hirdetem meg a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény felső tagozatos diákjai számára az „állati vetélkedő”-t, mely bővelkedett játékos feladatokban. Volt itt minden: állati képkirakó, állatnevek gyűjtése, játékos-tudományos feladatlap kitöltése, mely érintette a biológia, a magyar irodalom és nyelvtan, ének-zene és egyéb tantárgyakat is.

10 csapat nevezett be a vetélkedőre, akiket két csoportra osztottam. Az 5.-6. osztályosok versenyeztek egymás ellen, és a 7.-8. osztályosok mérték össze a tudásukat. Mind a két csoportban szoros végeredmény alakult ki.

Egy kellemes délutánt töltöttünk el együtt a gyerekekkel, ahol sok mindent megfogalmaztunk közösen. A legfontosabb mégis az, hogy ne csak ezen az egy napon, hanem egész évben úgy éljünk, hogy a környezetünkkel, az ott található állatokkal humánusan bánjunk. Bízom benne, hogy a kezdeményezés elérte célját, és hagyománnyá női ki magát intézményünkben.

Timár Krisztina

Tengertánc” –játsszóház és táncház a Rákóczi Néptáncgyűttessel

Jó hangulatú gyermek játszó- és felnőtt táncházat tartott a Varsány Községi Házban október 17-én szombaton, a Rákóczi Néptáncgyűttes. Táncot tanított: Györe Ágnes és Kovács József, muzsikált a Sodrás népzenei kiségyüttes.

A rendezvény (melynek folytatása is lesz) az OKM „Tengertánc” pályázati támogatásával valósult meg.

Fotó: Hőnyiné Nagy Erzsébet

ÓVODÁNK

Őszi ovi galéria

Intézményünk Rákóczi Ferenc út 61. szám alatti épületében a Kamilla csoport Őszi Ovigalériát rendezett be.

A régi használati eszközök elmúlt idők hangulatát idézik fel. A megnyitón résztvevő gyermekek megismerkedhettek ezeknek az eszközöknek a használatával és történetével és egy szép őszi verset hallgathattak meg.

Szüret az óvodában

2009. október 22-én szüreti vigasságot tartottunk az óvodában.

Óvodánk programja az Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel alternatív program, nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a gyermekeket megismertesse a népszokásokkal.

Az őszi jeles napjaihoz tartozik a szüret. Nagy készülődés előzte meg ezt a napot. A gyermekek a szürethez kapcsolódó mondókákkal, dalos játékokkal készültek, a csoportszobák szüreti díszbe öltöztek. Az elmúlt hetekben az őszi gyümölcsök, őszi termések levelek szépségét örökítettük meg a vizuális munkákban. A gyermekek által készített munkák szépen díszítették a csoportszobákat.

A szüret napján közösen leszüreteltük az óvoda udvarán érett szőlőt, és a gyermekek által otthonról hozott gyűjtött szőlővel együtt mustot készítettünk belőle.

A Kamilla csoport jóvoltából szőlődarálót és szőlőprést kaptunk. A gyermekek kíváncsian figyelték, hogyan készül a must.

A szőlőktől aprósüteményeket és üdítő italokat kaptunk, amivel Ők is hozzájárultak a szüret sikeréhez, amit ezúton is szeretnénk nekik megköszönni.

Törökné Turóczi Erzsébet

KÖNYVTÁR

AMK

Nagyik a könyvtárban

Október 5-étől – 11-éig a Rákóczifalvai könyvtárban Országos Nagyik Könyvtári Napok keretében különböző programokon vehettek részt az érdeklődők és a hozzánk betérők.

Íme egy kis ízelítő:

Hétfői napon a nyugdíjas klub tagjainak tartottunk játékos szellemi és ügyességi vetélkedőt „Ezt a nagyik is tudja” címmel a Varsány Községi Házban.

Keddi napon 16.00 órától vérnyomás- és vércukorszint-mérés lehetőségét biztosítottuk a látogatók számára Barhács Andrásné Rózsika közreműködésével. 17.00 órától Dr. Nagy- György Éva reumatológus főorvos asszony tartott előadást a népes érdeklődőknek a gerincbetegségekről. Köszönjük a Belsőszervi Beteg Rákóczifalvi Egyesület tagjainak a lelkes segítséget a szervezésben való együttműködésüket.

Szerdai napon Zelei Gábort, a Szolnoki Szigligeti Színház művészt várunk nagy kíváncsisággal és vegyes érdeklődéssel. Miért is? Mert ő Rákóczifalván nevelkedett mégpedig az Arany János úton. A jelenlévők közül többen is az édesanyja osztálytársai voltak. A zenés-irodalmi est olyannyira jól sikerült, hogy még az autogram kérés után is nehezen akart az estnek vége lenni. Ezen az estén még történt más esemény is. Mi is volt ez? Könyvtárunk pályázatát hirdettük „Vallomás könyvről, olvasásról” címmel az olvasás népszerűsítésére. A nyertes pályaművet ezen az estén meghívott színművésznünk olvasta fel a „nagyérdeműnek” és adta át a díjat Papp Zsigmondné Klárikának. Önöket sem szeretnénk ettől a szép élménytől megfosztani, ezért a lap hasábjain elolvashatják. Csütörtökön meglátogattak bennünket a Bentlakásos Otthona lakói. Érdeklődéssel és csodálattal tekintették meg a kiállítást, ami a „Kreatív Nagyik” címet kapta. Miért is? Minden egyes darabot a nagymamák és a nagypapák készítettek. Volt itt minden!: a befőttek, a zöldségek, a szörpök mellett a csodás csipkék, a gobelinek, a díszpárnák, foltvarrás, a szebbnél szebb kézimunkák, a kötött kisruhák-és nagyruhák, a fából kézzel faragott gyermekbölcső, hintáló, a vesszőből font kosarak mellett a kovácsoltvas kosár. Hát igen! Ilyen kreatívak a nagyikák!

A csütörtöki napot folytatva: délután folyamán mi látogattuk meg az otthon lakóit általános iskolás gyermekkel karöltve. A gyermekek által írott pályamunkákat olvastunk fel az időseknek, amelyben ők írták le, miért is szeretik az ő saját nagymamájukat. A jó hangulat mellett egy pár embernek a szemébe könnyeket csalogattak.

Általános iskolásoknak pályázatát hirdettünk „Az én nagyim” címmel. A pályaműben megfogalmazhatták: miért jó, ha van nagyik, miért különleges a nagyik, miért szerethető a nagyik. A beérkezett 35 pályaművet Vancsa Csilla, Urbánné Kelemen Rózsa, és Mondik Viktor bírálta és rangsorolta. Az eredményhirdetésre a Könyves vasárnapon került sor, ahol Vancsa Csilla pedagógus értékelte az írásokat és átadta a pályázóknak a megérdemelt jutalmat. Az első helyezett: Nagy Alexandra írását szintén elolvashatják Önök is az újságban. A további helyezettek pályaműveit folyamatosan megjelentetjük.

A hét befejezéseként vasárnap délután az eredményhirdetés után, és miután minden gyermek megkapta a maga kis ajándékát, kézműves foglalkozáson vehettek részt. Itt aztán kiélhették kreativitásukat a gyermekek. Legnagyobb örömünkre több kisgyermeket is elkísért a nagymama. Együtt készítették el: az üvegpépet, a csuhé babát, a gyöngy-medált, a karkötőt, a 3ds-képet és a könyvjelzőt. Válogathattak a mesekönyvek között, sőt interetehettek is.

Reméljük, a visszajelzések azt igazolják, hogy mindannyian nagyon jól érezték magukat. Igen. Így ért véget a nagyik hét könyvtárunkban. Ezúton is nagyon köszönjük mindazoknak a segítségét, akik bármilyen formában hozzájárultak a nagyik hét sikeres lebonyolításában.

Képes beszámolóinkat megtekinthetik a www.rakoczifalva.hu oldalon (képtár galéria).

Tóth Istvánné

Miért jó, hogy van nagymamám?

Az én nagymamám már sajnos nem lehet köztünk. 6 éve annak, hogy nagyon fiatalon elment tőlünk, de az én szívemben még mindig él.

Igaz, még csak óvodás voltam, de még mindig olyan emlékeket őrzök, amelyekre örökre emlékezni fogok. Nagyon sok szép emlékeim maradtak vele kapcsolatban. Közel költöztünk mamáékhoz, így majdnem szomszédok lettünk, de előtte is közel laktunk egymáshoz anyyira, hogy egyedül is hozzájuk találtam. Anya szólt nekik telefonon, hogy indulok. Mama mire odaértem, már kint várt a kapuban mosolyogva.

A négy unokája közül én voltam a kedvence, nélkülem el se ment még a boltba se, és ha vele mentem, szinte nem volt olyan, hogy ne kaptam volna egy kis csokit vagy éppen nyalókát. Nagyon sokat jártunk együtt strandra. Mindig nagyon finomakat sütött, főzött. Szerettünk náluk nagyokat enni és nyaralni. Egyszerre a négy unokával is elbírt, még mi jól éreztük magunkat ő csak kényeztetett és kedveskedett nekünk, de ezt szerette csinálni. Szervezett nagy családi összejöveteleket.

Mikor anyu betegeskedett, akkor mama nagyon sokat pótolta őt. Emlékszem, hogy sokszor jött értem és a tesómért az oviba tatával. Volt, olyan is, hogy szánkón húztak haza a nagy hóba a második otthonunkba, mi plédekkel voltunk betakargatva, hogy örömet szerezzenek nekünk. Az újévet és a karácsonyt mindig együtt ünnepeltük és jól éreztük magunkat.

Mindent szeretett időben elrendezni például: már karácsony előtt 3 hónappal a szekrénybe voltak eldugva az ajándékok, amit sokszor meg is kerestünk a kistesómmal.

Volt egy olyan eset, amire még emlékszem, hogy beszorult a fejem a kerítés közé. Én csak kiabáltam és mamától máris jött a segítség.

Az én mamán olyan fitt volt, hogy együtt tornáztunk.

Mikor ideköltöztünk ahol most lakunk, ha kellett akkor főzött, bontott, épített, szekrényeket rendezett vagy éppen ránk vigyázott. Mindig ott volt, ahol szükség volt rá. Az első lépéseknél is jelen volt, sokáig ő fürdetett még csecsemőkoromban. Ezenfelül ő is tanított: beszélni, számolni, írni, biciklizni, úszni, bukfencelni, spárgázni, kézenjárni, és sokat táncoltunk és talicskáltunk. Soha nem hagyott ki egy rendezvényt se, minden anyák napján ott volt. Még az első iskolai tanévnyitómra is eljött.

Akármilyen probléma felmerült ő jött és segített mindenkinek mindenben.

Szebbnél-szebb ruhával halmozta el a négy unokát, amiért anyu haragudott is, hogy miért költ ránk ilyen sokat? De ő csak azt mondta:

-Hát kire költenék, ha nem az unokáimra?

Nagyon büszke volt rám. Az utolsó mondata is az volt, hogy :

- Hozzál mamának sok csillagot és majd meggyógyulok!

Én is nagyon büszke voltam rá, mert sokszor hitték azt, hogy az anyukám. Nekem is olyan volt mint egy második anyuka.

Ilyen kedves, aranyos, fiatal, szép, okos, dolgos volt az én nagymamám, akire mindig emlékezni fogok!

Nagy Alexandra 7. b

KÖNYVTÁR

AMK

Az olvasás ürügén

Egy hangoskép sejlik fel gyermekkoromból, amikor atyai nagyapám rákiált nagyanyámra:

„ Vilma! Már megint ég a rántás!” Nos, Vilma ilyenkor a sparhelt mellett állt, sütötte a rántást, közben kezében könyvet tartva elmélyülten olvasott. Előfordult ez hosszú téli napokon, máskor is. Nagyapám ilyenkor a nagy családi asztalnál, drótkeretes szemüvege mögé bújva szintén olvasott. Egyszerű parasztemberek voltak, meg nagyapám kovácmester. Rendkívül sok és nehéz munkából éltek. Abban az időben mindenki nehezen élt. Így utólag visszagondolva az olvasásba menekültek, hogy el tudják viselni nehéz életüket, Mint minden rossznak ennek is meg volt a haszna. Olyan ismeretekre tettek szert, amivel az egyszerű ember nem rendelkezett. Saját könyvtáruk nem volt, így aztán másoktól kértek könyveket, meg mindent, amit olvasni lehetett.

Gyakran voltam náluk. Amikor már volt a faluban könyvkölcsönzés, én is akkorára cseperedtem, hogy két, három vastagabb könyvet haza bírtam vonszolni. Ebben aztán minden volt! Mások által ajánlott szépirodalom, ismeretterjesztő, útikönyvek, földrajzi, történelmi témájú könyvek, egyszóval minden. Ezt akkor én még nem tudhattam, hogy milyen érték az a tudás, ami ezekben a könyvekben le van írva. Az biztos, hogy nagyszüleim olvasási étvágya nőttön-nőtt, hiszen egyre több könyvet cipeltem haza.

Aztán azt figyeltem meg, hogy viták voltak, melyik könyv az élvezetesebb? Minden könyvet elolvastak, ami kezükbe került, mindenben találtak valami számukra érdekeset, ami egyre kíváncsibbá tette őket. Mindez a napi földmunkák, kovácmunkák, állatok gondozása után zajlott!

Közben persze velünk, unokákkal is foglalkoztak. Igaz történeteket meséltek vagy olyan érdekességeket, amit olvasási élményeikből merítettek, s amit gyermeki eszünk fel tudott fogni.

Egyre büszkébb lettem nagyszüleimre. Néha már megjelent házuknál a „tanító”, a „patikárius” meg a „doktor” is. Az egyszerű nagyszüleim- köszönhetően a sok-sok olvasásnak- megfelelő beszélgetőtársaknak bizonyultak a tanult emberek számára is. Teltek-múltak a gyermekévek, én is elkerültem otthonról. Először kollégiumba, majd végleg lakóhelyet változtattam. Nagyszüleim hála istennek hosszú életűek voltak, így megadatot, hogy gyakran és sokáig látogassam őket. A kép, amit az írásom elején megírtam, nemigen változott. Ültek az asztalnál, olvastak, és amikor- nagy örömeinkre megjelentünk, nagyapám azt mondta: „Hát, kislyányom isten áldása, hogy szeretünk olvasni! Mit csinálnánk most, amikor nem tudunk dolgozni, tehetetlenek vagyunk. Így aztán egy percet sem unatkozunk, nem vagyunk egyedül, velünk vannak a könyvek, meg aztán a Jóisten.”

Aztán megöregedtek nagyon. Nagyapa feküdt az ágyban, szemét félig kinyitva azt mondta: „Ti nagyon humánusak vagytok öregapátokhoz.” Ebben az egy mondatában is éreztem azt a finomságot, amit az ember csak olvasással tud megszerezni.

Később nagyanyám egyedül maradt, persze csak fizikai értelemben. Aztán vele is megtörtént az igazi tragédia, amit ő maga el tudott mesélni. A kertben dolgozgatott, valami furcsát érzett a fejében. Nem tudta pontosan elmondani, de annyi biztos, hogy attól kezdve olvasási képessége elveszett. Nem tudott többé olvasni, csak találgatta az újságok képei alapján, hogy mi is van odáírva Ez számára dráma volt- mondta is, s ezt mi is tudtuk.

Aztán elvitték magukkal a sok tudást, ismeretet, aminek ha tized részével bírnék, műveltnék, műveltnék tarthatnám magamat.

De itt hagytak valamit, az olvasás szeretetét! Csak az a baj, hogy minél többet olvasok, annál inkább érzem, milyen keveset tudok. Ezért is kell az olvasás, meg azért, hogy szókincsünk gyarapodjon, hogy ki tudjuk fejezni gondolatainkat, vagy ha nem, kölcsön tudjuk venni költők, írók szavait, akik kimondják, amit mi nem tudunk megfogalmazni. Hogy meg tudjuk értetni magunkat, hogy meg tudjuk érteni azt, ami körülöttünk van. Hogy gyönyörű szép magyar nyelvünk, nyelvezetünk éljen örök időnkig, hiszen egyetlen nyelven sem lehet ilyen pontosan, árnyaltan kifejezni azt, amit mondani szeretnénk.

Nagyszüleim élete példa arra, hogy ismereteket, műveltséget nem csak az iskolapadban lehet szerezni. Hogy az olvasás finommá teszi a lelket, önbecsülésre, mások becsülésére nevel bennünket, aminek mostanában igencsak híján vagyunk.

Csak remélni tudom- fejet hajtva persze a technika vívmányainak-, hogy az emberek újra felfedezik az olvasás örömét, és ez nemzedékről nemzedékre száll. Családomban eddig ez sikerült, és ez megnyugvással tölt el.

Papp Zsigmondné

Papp Zsigmondné az olvasói pályázat nyertese

SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁS

Beköszöntött az ősz az Otthonba is

*Elmúlt a nyár; itt az ősz,
Szőlőt őriz már a csősz.
Kipattant a búza szeme,
Vajon a babám szeret-e?
Ha nem szeret, megbánja,
Leszek a más babája.*

Az októberi események sok-sok vidámsággal, érdekességgel, rendezvénnyel, gazdagították az idősek mindennapi életét. Látogatást tettek az Idősek Bentlakásos Otthonába az első osztályos tanulók, köszöntve versekkel, dalokkal minden lakót, klubtagot az Idősek Világnapja alkalmából. Lakóink mindig nagyon boldogok, ha vendégek jönnek, de különösen, ha gyermekek látogatják meg őket. Teltek-múltak a napok, sorban jöttek az események. Lakóink részt vettek az Aradi vértanúk emlékére rendezett iskolai ünnepségen, majd az 1956. október 23-i események tiszteletére rendezett iskolai és városi rendezvényen fájó emlékekkel, könnyekkel küszködve, meghatottan hallgatták a 8. osztályos tanulók által megjelenített „eseményeket”. Az ünnepségek előtti, majd az azt követő napok a régi idők emlékei között kutatva, a megtörtént dolgokról, eseményekről beszélgetve teltek el. A megszokott napi dolgok ritmusát megszakítottuk egy könyvtári látogatással, palacsintasütéssel, névnapj és születésnapj ünnepséggel. Tóth Istvánné Ilonka nénit 91. születésnapján köszöntöttük lakók és az Otthon dolgozói. Reszkető kézzel vette át a születésnapj csokrot, remegő szájjal fújta el a születésnapj torta gyertyáit. Anna néni verssel köszöntötte az ünnepeltet, majd lakótársai jókívánságait fogadta könnyes szemmel. Meglepetésként hatott a lakók számára még ezen a délutánon a Citera zenekar késő estébe nyúló zenélése. A hallgatóság kívánságait is eljátszva, a közös nótázás után tértek nyugovóra lakóink. Mivel beköszöntött az ősz, és ilyenkor zeng a présház, a nagykádakban tapossák a szőlőt, tombol a vénasszonyok nyara, zene, tánc, vigasság hajnalig tart, táncosok, énekesek, látványos ceremónia színesíti a szüretet, az Otthonban is lezajlott a szüreti mulatság. Igaz,

nem tapostunk szőlőt, nem csavartunk mustot, de ettünk nagyon finom édes szőlőt, vidám versekkel, szüreti dalokkal, rigmusokkal színesítettük ezt a napot is.

Országos Nagyji Könyvtári Napok 2009. október 5-11.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Verseghy Ferenc Könyvtár és Művelődési Intézet szeretettel meghívja Önt a

Művészeti Szalonban
2009. október 6-án 15 óra 30 perckor nyíló

Régi idők konyhája
címmű kiállítás megnyitójára.

A feliratos falvédőkből és muzeális konyhai eszközökből álló tárlat összeállította és tulajdonosa Máté Jánosné.

Megnyitó beszédet mond dr. Gece Annabella muzeológus, a Damjanich János Múzeum munkatársa.

SZOLNOKON A VERSEGHY
Könyvtárban
RÉGI IDŐK KONYHÁJA
címmű kiállításom
volt szép sikerrel az országos
„NAGYIK A Könyvtárban”
sorozat keretében.
MÁTÉ JÁNOSNÉ
SZEKERES JÚLIA

(x)

CIVILEK

Nagy Katalin Matilddal – elfoglaltsága miatt – nehezen tudtunk időt egyeztetni egy interjú elkészítéséhez, így kérésemre – rendhagyó módon – önmagát mutatja be a Falvi Kiskönyv következő művésze.
(K.G.)

Mindig szerettem rajzolni, természetesen ez annak köszönhető, hogy apa otthon festegetett. Szerintem mindenkinek az életét a családja határozza meg, a ház, ami-
ben felnő és a család, ami körülveszi. Az

általános iskolában a jól rajzolóknak közé tartoztam, de nem emlékszem, hogy pályázatokon vettem volna részt. Szerintem nem is volt régebben ilyen sok lehetősége a gyerekeknek, mint most. Ma aki ügyes akár első osztályos korától kezdve megismerkedhet a különböző művészeti eljárásokkal, amivel mi csak főiskolán találkoztunk.

Érettségi után a Szegedi Tudományegyetem tanárképzőjére jártam rajz szakra. Már első évesként bekapcsolódtam a Szolnoki Önálló Vizuális Iskola életébe. Akkor ismerkedtem meg Szávai Istvánnal a metszőkör vezetőjével, aki a művészeti iskola vezetője is egyben. Nála tanultam meg a vésés alapjait és egy barátomtól, Danka Attilától, aki szintén grafikus. Utolsó évesként már hétköznapi is voltak csoportjaim a művészeti suliban, ahol a rajz-festés-mintázás főtárgy mellett grafikát, tűzzománcot és festészet tárgyat tanítottam. Dél előtt pedig a Belvárosi suliban felsősöket. Tanítványaimmal gyakran készítettünk köztéri munkákat pl. Szolnokon a Tiszaparti sétányon, a belvárosi templom mellett, az Árkádok alatt, a Jászberényi Állatkertben. Nyaranta éveken át vezettem linómetsző műhelyt a Művészetek völgyében, Taliándörögdön. Ezen kívül vezettem linómetsző kerékpártáborokat a Magyarország gyermekszemmel akcióban, illetve csoportvezetőként dolgoztam a Magyar Speciális Művészeti Műhely országos rendezvényein

Mindig szerettem rajzolni.....

(ahol felnőtt fogyatékosokkal foglalkozunk). Rendszeresen tartok festészeti, grafikai foglalkozásokat városi rendezvényeken.

Idén indítottuk ketten Szűts M. Csilla keramikussal a Csika tábort és játszóházat 5-12 éves gyerekeknek. Tanári munkám során a teljes személyiség fejlesztését tartom fontosnak, ezért használom a művészeti nevelés minél gazdagabb eszköztárát.

2006-ban Nyíregyházán tanári nívódíjat kaptam. Szakmai közleményem a Vizuál-pedagógiai Kapcsoskönyvben jelent meg (Nagy Kata tanmenetei, Szolnoki Metszőkör Egyesület).

2007. májusában megszületett a kisfiam Ervin. Szolnokon a Liget úton lakunk kertés házban. Szeretem a kertészkedést. A lakásban van műterem mindkettőnknek. Dénest a főiskolán ismertem meg. Ő is képzőművészettel és vizuális neveléssel foglalkozik. A Varsány Községi házban hétfőként tart órát gyerekeknek és felnőtteknek. Több zenekarban játszik nagybőgőn és gitáron.

Idén először fogok részt venni és játszóházat tartani a Szolnoki Galériában rendezett karácsonyi vásárral ahol az általam készített egyedi és különleges képeslapokat és ajándéktárgyakat árulom is.

CIVILEK

Vidám névnap ünnepség

Közel három tucatnyi ember ünnepelte tagtársai körében névnapját a II. Rákóczi Ferenc nyugdíjas klubban. A szokásos hétfői összejövetel köszöntővel kezdődött, majd az ajándékok átadása után egy nagyon finom vacsora elfogyasztásával folytatódott. Az ünnepi menüt Csüllög Gábor és csapata készítette. Az ünnepeltek finomabbnál finomabb süteményekkel kínálták az őket köszöntőket. A talpalávalót Ábel Tibor szolgáltatta. A zenés est vidám hangulattal alapozta meg a következő heti klubfoglalkozást, mely egy szellemi vetélkedő lesz.

Fekete Ferenc vezetőségi tag

Madárbarát és Természetvédő Kör

Júniusi mese

Engedje meg a kedves Olvasó, hogy egy júniusi nap reggelét elmeséljem.

Reggel 8 óra, reggelizünk a kertben. Előttünk frissen locsolt kert, a holdvilág álmosan bújik le, teret engedve a nap sugarainak. A kis tó tükrében csillan a napfény, szinte szikrázik. Hirtelen a kertünk madarak játszóterévé válik. A levegőből füstifecskék és molnárfecskék kezdtek a tó vizében mártogatni apró testüket, kergetőzve, csivítelve, boldogan. Olyan volt, mint egy légi parádé.

Alul a bokrok, a növények között több rigó család „gyerekei” önfeledt játéka, egymás kergetése, pancsikolás a víz szélében, birkózás egy-egy gilisztával, egymással - ahhoz hasonlított, mint amikor a hosszú tél után a gyerekek először veszik birtokukba az óvodaudvart.

Fantasztikus látványt nyújtott, s ez eltartott egy fél óráig.

Ez mind körülöttünk történik, s nem vesszük észre! Csak egy kicsit kell tenni érte! Gondolok itt a téli etetésre, nagy nyári hőségben a víz biztosítására! Higgyék el, meghálálják madaraink! Rengeteg rovar pusztítanak költéskor, ha figyelemmel kísérjük létüket, vigyázunk az élőhelyeikre, a „természetre”!

Nyitott szemmel járjunk, figyeljük, mi vesz körül bennünket! Bolyongjunk a mezőn, figyeljük a vadvirágokat, ismerjük fel, keressünk újat! Csodálatos élményben lesz részünk! Fizetni sem kell érte (ma nem mellékes kérdés)!

Örülök, hogy megoszthattam élményem másokkal, bízom abban, hogy lesz akinek felkeltette érdeklődését ez a „mese”, ami nem mese! Remélem, ha óvjuk madarainkat, növényeinket, több lesz a pusztuló egyedekből!

Tiszta erdőt, szép mezőt! Madárbaráti üdvözlettel:

Surinyáné Eszes Judit.

Madárbarát és Természetvédő Kör hírei

Mozgalmas nyár végét tudhatunk magunk mögött. Szeptember 26-án Tisza-tavi túrán vettünk részt, sajnos kis létszámmal. Kirándulásunkhoz kellemes időt fogtunk ki és felejthetetlen élményekben volt részünk. Reméljük, jövőre nagyon sokan részesei lesznek! Köszönet Sente Attilának és feleségének, akik az út költségét a „Maci Laci büfé” aján-dékának szánták.

Október 3-4. Madármegfigyelő napok.

Kora reggel gyülekeztünk. Kis csapatunk a halastóhoz, majd a tanösvényre indult. Jelen voltak kisdíákok, Hernekné Julika tanár néni vezetésével és a Vadásztársaság tagjai. Igazán kellemes délelőtt volt, nagyon sok tapasztalatot kaptunk a vadászoktól. Azt hiszem, mindenki élményekkel gazdagabban és fáradtan tért haza.

Másnap madárbefogás és gyűrűzés volt, melyet Orbán Zoltán MME tag mutatott be a résztvevőknek. Sok madárfajt ismerhettünk meg közléről, s közben beszámolt fontosságáról. Nagyon nagy élmény volt, hisz nehéz elképzelni, hogyan is történik egy-egy befogás. Több kívülről is érdeklődött iránta. Munka után szalonnát, kolbászt, paradicsomot, paprikát, hazai süteményt ettünk a szabadban, és jókat beszélget-

tünk. Köszönet minden résztvevőnek!

Október 16. Vers- és prózamondó verseny.

Délután 3 órára gyerekzsivajjal telt meg a terem. Mindenki izgult, mi is. Örömeinkre a jelentkezők létszáma nőtt, és más településről is megjelentek. Igazi boldogság, hogy még ennyien szeretik a verseket, meséket. Kicsik, nagyok, felnőttek. A zsűrinek nem volt könnyű dolga dönteni. A szünetben egy kis sütizés, üdítőzés volt, majd a kunszentmártoni madárkutató Katona Mihály tartott előadást a madarokról. Mindenki izgatottan várta a végeredményt, ami nagysokára megszületett. Úgy gondoljuk, itt mindenki nyertes volt, mivel mert kiállni, érzéseit megmutatni.

Köszönet a felkészítő tanároknak, a zsűri tagjainak, szülőknak és minden résztvevőnek! Nehéz lenne felsorolni a nevét mindazoknak, akik hozzájárultak ajándékokkal, hogy mindenki emlékekkel térjen haza erről a kellemes délutánról. Köszönet megegyeszer mindenkinek, és jövőre ugyanígy, ugyanígy, ilyen lelkesen!

Tiszta erdőt, szép mezőt!

Madárbaráti üdvözlettel: a szervezők

Surinyáné Eszes Judit

CIVILEK

Madárbarát és Természetvédő Kör hírei

Versmondó verseny

Kiegészítésként szeretném még a következőket megemlíteni:

A versmondó versenyen 31 jelentkező vett részt, a közönség létszáma kb. 50 fő. Áramszünet miatt az oklevelek és emléklapok nem készültek el, ezt hamarosan pótoljuk, és eljuttatjuk a résztvevőkhöz.

Résztvevők és helyezettek névsora a következő

Felső kategória:

1. Fazekas Gréta
 2. Császi Eszter
 3. Korom Réka
- Magyar Judit
Pásztor Edit
Bakos Dóra
Jobbágy Szandra
Zelei Alexandra
Őze Lili
Nyitrai Laura
Rigó Viktória
Juhász Andrea
Gyursánszki Kata

Alsó kategória:

1. Mezi Barnabás – Susa Viktória
 2. Szelei Petra – Nagy Emese
 3. Libor Dános
- Méhesi Rebeka
Szabados Dorina
Nagy Brigitta
Makula Péter
Tigyi Hajnalka
Milosits Anna
Horváth Lili
Hegedűs Alexandra
Kovács Ruben
Kovács Áron

Felnőttek:

- Szabó Istvánné
Fehér Ferenc
Kovács Józsefné

A legutóbbi Rákóczi Lapban Jobbágné Erzsike írta, hogy nagy az érdektelenség a legtöbb civilszervezet részéről a másik szervezet rendezvényei iránt. Ez a mi rendezvényeinkre is megállapítható és csak ismételni tudom, összefogással előrébb jutunk, és tiszteljük meg jelenlétünkkel a rendezvényeket!

Katona Mihály

FELHÍVÁS!

2009. november 27-én pénteken, 18 órakor tartjuk évzáró taggyűlésünket,
ahol tagjaink mellett várjuk új tagjaink jelentkezését is! LÉPJ BE TE IS KÖZÉNK!!

ui.: Novembertől aktuális a madarak téli etetése,
mellyel kapcsolatban várjuk kérdéseiket, valamint segítségükre számítunk! (faanyag, magvak) Tel: 06/20/393-4656

HÓNAP KÉRDÉSE

Áramszolgáltatás

Az áramszolgáltató pontosan a fűtési idény első napján kezdte el a villamos-hálózat felújítását városunkban. Önt hogyan érintette ez, okozott-e fennakadást napi életvitelében, munkájában?

Balogh Győző, Rákóczifalva: A villamos hálózat felújítását másképpen is meg lehetett volna oldani, a kisváros lakosságát nem lett volna szabad ilyen helyzetbe hozni, gyakorlatilag napokig szünetelt az áramellátás, volt olyan jószágtartó, aki nem mindig tudott etetni, itatni mivel nem volt áram. Talán a nyári időszakban, vagy egyeztetve a lakossággal jobb lett volna. Nekem ez a véleményem.

Terike, Rákóczifalva: Megértem az E-ont és természetesen elfogadom azt, hogy ez a felújítás szükséges volt, bár úgy gondolom, hogy találhattak volna jobb időpontot is. Esetleg már szeptemberben meg kellett volna kezdeni. Jó hogy csinálják, mert az állandó áramszünetek is számos problémát okoztak, de talán ki kellett volna hagyni a déli órákat. Nálunk is kicsi gyermek van, aki sajnos megfázott, mert a kazán nem tudott fűteni, a lakás teljesen kihűlt és a pici baba egész nap ott volt a hideg szobában. Nagyon rossz volt ez a sorozatos áramszünet, én a munkásokat is sajnáltam, a szakadó esőben is dolgoztak.

Rákóczifalván élő nyugdíjas hölgy: Én igazából azt sem értem mi szükség volt arra, hogy kicseréljék az oszlopokat, de ők tudják. Engem nem zavart, hogy nincs áram, mindig korán kelek, a vásárlást elintéztam hajnalban, nekem kályhám van így fűteni is tudtam, mire besötétedett pedig már volt villany.

Rákóczifalván élő családjában, három gyermeke van: Nagyon kellemetlen volt ez a sorozatos áramszünet, a gyerekeknek sem volt iskola, de otthon sem tudtak áram nélkül mit csinálni, hideg lakásban voltak napokig. Megértem, hogy szükség volt erre, és azt is tudom, hogy nem sok választása volt az áramszolgáltatónak sem, de azt gondolom, hogy nem jártunk volna jobban a nyári időszakban sem. Talán az lett volna a jó megoldás, ha heti egy alkalommal szüneteltetik az áramszolgáltatást. De ez így tényleg sok volt.

Rákóczifalván élő férfi, két gyermeke van: Nem örültem az áramszünetnek, a munkahelyemen nem tudtunk dolgozni ezeken a napokon ezért szabadságot kaptunk, de otthon sem tudtunk semmit sem csinálni csak eltelt az idő feleslegesen. Nekem mégis az a tapasztalat volt a legrosszabb, hogy mennyire függünk az elektromosságtól.

Nagy Tímea

Bognár Attila vállalkozó: Munkámban akadályozott, mivel másodállásban vállalkozó vagyok és áram hiányában nem tudott működni a vállalkozás. A fűtés rendszere is felborult, mivel mire ágyba kerültünk melegekedett fel a lakás. Lehetett volna ezt másképp is megoldani.

Dankó Gyöngyi kétgyermekes édesanya: Nagyon rosszul esett, mert kicsi fiam asztmás beteg és a fűtés csak árammal működik, a lakás hideg volt, a gyermekem megint beteg

lett. Ez a munka tavasszal jobban esedékes lett volna, mikor az emberek nem a lakásra vannak utalva.

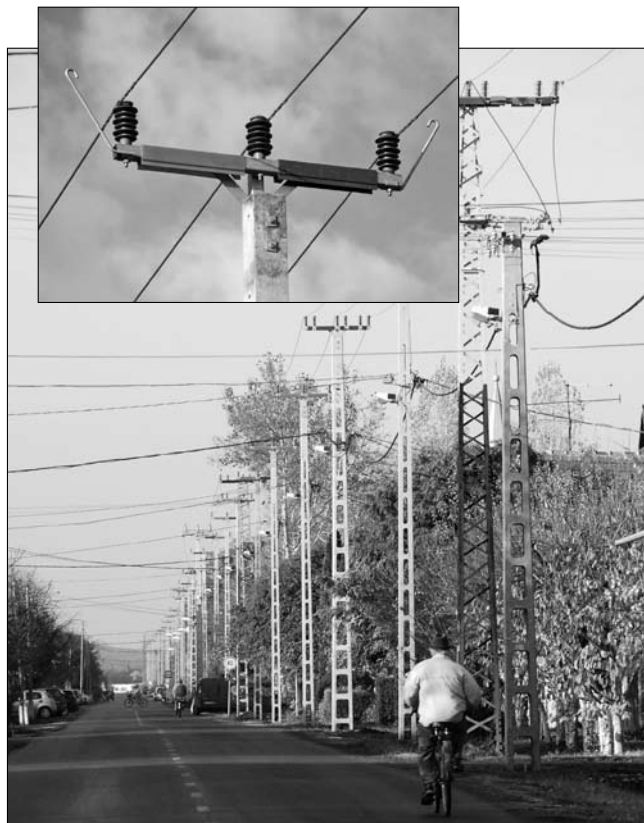
Bódi Terézia: Igaz, hogy nálam nincs kisgyermek, de a napi házimunka teendőit a késő esti órákban tudtam megcsinálni, mivel délután dolgozni járok. Ezáltal a villanyszámlám is emelkedett, mert ezeket a dolgokat csak világítás mellett tudtam elvégezni. (Mosás, vasalás, takarítás)

Szőke Béláné nyugdíjas: Nagyon furcsa volt, hogy napokon keresztül nem volt áram. Akármire is nyúltunk, semmit nem tudtunk csinálni, mert minden elektromos. Délután már gyertyát kellett gyújtani, hogy lássunk is valamit. Nagyon a hűtőt sem mertük kinyitni, hogy ne romoljon meg semmi. Lehetett volna ezt korábbi időpontban is megcsinálni, mikor hosszabbak a nappalok és nem kell fűteni.

Szerintem legjobban a vállalkozók szenvedték meg ezt a sok napos áramszünetet. Főleg azok, kiknél a munkájukhoz áram szükséges. Gondolok itt olyan dolgokra mint a szódás, fodrász, szolárium, szauna, telefonfeltöltés. Sorolhatnám tovább is.

Egyben négy nap nagyon sok volt. Lehetett volna nagyobb szervezettséggel megoldani az egészet. Szükség volt rá! de milyen áron?

Jobbágyiné

HÓNAP KÉRDÉSE

Némthné Földes Kata Gyed-en lévő anyuka: Rettentetes volt számunkra ez a néhány nap, hiszen a háztartásunkban minden villannyal üzemel, még a tűzhely is. A fűtés szintén árammal szabályozható. Sajnos mi a másfél éves kislánnyal nem tudtuk megoldani, hogy elmenjünk itthonról valamire, így alaposan felöltözve, hideg kosztton, de kibírtuk. Bízom benne, hogy ezután a felújítás után kevesebb alkalommal fordul elő a váratlan áramkimaradás.

Engedjék meg az olvasók, hogy most mint magánember és vállalkozó én is leírjam a véleményemet:

Feketéné Molnár Zsuzsanna: Sajnos a vállalkozást negatívan érintette, hiszen az üzlethez közeli COOP- üzlet – ami számomra húzó erő – zárva volt, így vevő alig-alig jött. Az üzletben hideg volt és sötét. Az előttem lévő vezeték-cserét szemmel kísérhettem. Szakadó esőben, 0 fok körüli

hőmérsékletben dolgoztak a szerelők. Kérdésem: miért kellett ezt ilyen későre tenni? A gyerekek az egész őszi szünetet majdnem végig áram nélkül töltötték, sok helyen fűtés sem volt. Nem lehetett volna nyáron ezt a cserét végrehajtani? Várható-e a folytatás?

Azokban az utcákban, ahol nincs szilárd burkolat és vezetékcserékre van szükség (pl. Jókai út) ilyen időjárás mellett ezek a nagy gépek elsüllyednek. A másik oldalam viszont azt mondja, de jó hogy felújították a vezetékeket, valószínű nem lesz annyi váratlan áramkimaradás és még mindig jobb volt ez az időjárás, mint télen szakadó hóban, elfagyott vezetékeket toldozni-foldozni. Köszönet az E-ON szakembereinek jó munkájukért, a lakosoknak megértő türelmükért. Ilyen esetekben derül ki mennyire kiszolgáltatottak lettünk.

Feketéné Zsuzsa /F.M.ZS./

Ezen kívül van még egy kérdésem: Az új helyre költözött fogorvosi rendelőt lehetne-e a Rákóczi útról valami módon jelezni a társasház oldalán. Így nem kellene keresgélni. A kérdést már feltettem az interneten is de nem akadt rá illetékes, aki válaszoljon. Talán itt a lap hasábjain. Van annak elég baja aki a fogorvost keresi, ne nehezsük meg a helyzetét.

Feketéné

GONDOLATOK

A számla

Egy este, amikor anya a vacsorát főzte, 11 éves fia megjelent a konyhaajtóban, kezében egy cédulával. Furcsa, hivatalos arkifejezéssel nyújtotta át a cédulát az anyjának, aki megtörölte kezét a kötényében és elkezdte olvasni azt:

- a virágágyás kigyomlálásáért: 500 Ft
 - a szobám rendberakásáért: 1000 Ft
 - mert elmentem tejért: 100 Ft
 - mert 3 délutánon át vigyáztam a kishúgomra: 1500 Ft
 - mert kétszer ötöst kaptam az iskolában: 1000 Ft
 - mert mindennap kiviszem a szemetet: 700 Ft
- Összesen: 4800 Ft.

Anyja kedvesen ráemelte fiára tekintetét. Rengeteg emlék tolt fel benne.

Fogott egy tollat és egy másik cédulára ezeket írta:

- mert 9 hónapig hordtalak a szívem alatt: 0 Ft
- az összes átvirrasztott éjszakáért, amit a betegágyad mellett töltöttem: 0 Ft
- a sok-sok ringatásért, vigasztalásért: 0 Ft
- könnycseppjeid felszárításáért: 0 Ft
- mindenért, amit nap, mint nap tanítottam neked: 0 Ft
- minden reggeliért, ebédért, uzsonnáért, zsemléért, amit készítettem neked: 0 Ft
- az életemért, amit minden nap neked adok: 0 Ft.

Összesen: 0 Ft

Amikor befejezte, anya mosolyogva nyújtotta át a cetlit a fiúnak. A gyerek elolvasta és két nagy könnycsepp gördült ki a szeméből.

Szívére szorította a papírost és a saját számlájára ezt írta: FIZETVE.”

(Szöveg forrás: internet)

MEGEMLEKEZÉS

„Pulitzer Józsefre emlékezünk...”

**Szerkesztőségünk ifjú tagjainak felhív-
tam a figyelmét az alábbiakban ismertetett
pályázati lehetőségre, amely lehetőséggel
Hably Dóra élt is. Várakozással teli iz-
galommal vártuk az eredményt. Sajnos
a félmillió díjat nem ő hozta el, de azon
kevesek közé sorolták, akiket Makó Város
Önkormányzata meghívott az ünnepségre.
Gratulálunk és további sikeres pályázást
kívánunk neki!**

Pappné Benson Mária

Ismerősen zendül fel a „Pulitzer” név emlékezetünkben, amikor meghalljuk, aztán elkezdünk gondolkodni azon, hogy a „József” miatt nem biztos, hogy arról a Pulitzerrel van szó. Pedig Joseph Pulitzer világhírű sajtómágnássá nőtte ki magát, aki Pulitzer József néven született Makón.

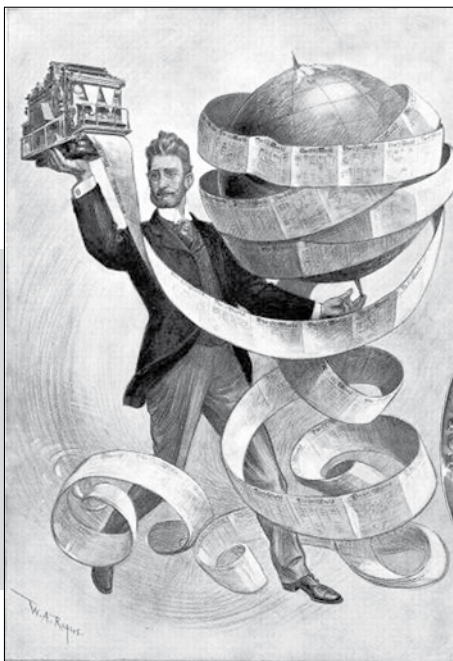
Ma az Egyesült Államokban az egyik, ha nem a legnagyobb elismerésnek számít Pulitzer-díjat kapni, melyet már számos kategóriában kiosztanak a média dolgozóinak körében. Magyarországon is él a „Pulitzer-emlékdíj”, mely a hazai sajtó legjobbjait kívánja elismerni. Két évvel ezelőtt Makó önkormányzata és az Oktatási és Kulturális Minisztérium közösen létrehozta a kezdő tollforgatók felkutatására, támogatására a „Pulitzer József Szülővárosának Díját”, melyre a középiskolás és felsőoktatásban résztvevő diákok pályázhatnak – nyomtatásban megjelent cikkükkel – immár három éve, melyet idén október 29-én adtak át a már hagyományossá váló Pulitzer Emléknap keretén belül.

A nap házigazdája Dr. Buzás Péter makói polgármester és országgyűlési képviselő volt, aki megnyitó gondolataiban összefog-

lalta Makó jelentőségét Magyarország történetében, milyen jeles személyiségek kötődnek a kisváros életéhez, amellet, hogy ma a „hagyma fővárosa” milyen messze is van Jeruzsálemtől. A Minisztérium képviselőjében Arató Gergely államtitkár volt jelen, a nap díszvendége pedig Mandur László, a Magyar Országgyűlés alelnöke volt, akinek nagy része volt abban, hogy három évvel ezelőtt létrejöhetett ez, a legújabb generációt támogató díj.

Az Emléknapon a magyar sajtó ismert, kiemelkedő tagjai voltak jelen, akik aktuális, figyelemfelkeltő és elgondolkodtató beszámolókat tartottak. Süveges Gergő a Magyar Televízió műsorvezetője a manipuláció eszközeiről beszélt, ahogyan azok az újságírás részeként manapság egyre nagyobb fegyverré válnak. Papp Gergő – akit a Napló műsorából ismerhetünk – mára önálló műsorral rendelkezik, saját élményeiről beszélt. Teljesen más szemszögből kezdett őszinte, tényfeltáró riportokat készíteni, provokatív hozzáállással, „kiharcolva” a Pimasz úr elnevezést. Szántó Dávid sportriporter eddigi pályafutásáról, kezdeti csetlés-botlásairól, és vágyai beteljesüléséről beszélt, melyből kiderült, hogy ő maga is úszóként kezdte, illetve az, hogy még egy darabig biztosan láthatjuk, hallhatjuk a képernyőn. Aczél Endre ma többek között a Népszabadság és a 168 óra újságírójaként tevékenykedik. Külpolitikai újságíróként arra próbálta felhívni a figyelmet, hogy ma a magyar lakosság nem nagyon tájékozódik, illetve nem tájékoztatják a külvilág eseményeiről. Ez nem csak ezért lenne fontos, mert egy ilyen kis országgént sokszor csak sodródni tudunk a nagyvilág eseményeivel, hanem mert 2004 óta a világ egyik jelenlegi legfontosabb egyesülésének, az Európai Uniónak vagyunk a tagjai, melynek jelentőségét még mindig nem érzékeli az emberek többsége.

A nap a díjak átadásával zárult, az elismeréseket a zsűri – melynek elnöke Baló György

volt – több mint 60 pályázó közül, idén két felsőoktatásban résztvevő hallgatónak ítélte oda. Az ötletgazdák, a díj létrehozói lehetőséget látnak arra, hogy a díjat további kategóriákkal bővítsék, és szeretnék, ha egyre nagyobb érdeklődés lenne a pályázat iránt, melynek díjazása az előző évekhez hasonlóan idén is 500 ezer forint és egy sorszámozott Pulitzer-szobor volt.

Hably Dóra

GONDOLATOK

Irodalom

Balázs Antal:

Álarc nélkül születtem

Bölcs Salamon napján én ostoba már harminckilenc éves vagyok.
Nem akartam jönni, így a Földre dobtak a csillagok.
Idegen arcok között a beletörődés szótlanságával születtem:
Törvény a pofázás – később ha szólni mertem.
Nem voltam otthon sehol, anyám helyett az utca porába kapaszkodtam.
Enni adtak mindig valahol, tömték belém a semmit,
örökre éhen maradtam.
Fösvény kezével simogatott a szeretet,
azt hazudta vérből, s magányból lettem.
Gyermekként vállaltam sorsomat, s mert akartam valamit
a felnőttek eszelősen vicsorogták félelmeiket körülöttem.
Voltam, aki voltam: hibáimmal együtt két kézzel
szórtam önmagam – csontig vájkáltak bennem –
az önző nevet kaptam.
Ha valaki előtt térdeltem nem játszottam, hogy játszhasson
velem: nyitott könyvbe lapozhatott – őszinte szavaimat
kezére csókoltam.
Megtanították ki ne legyek: álljak be a sorba –
odakozmált recepteket suttogtak – kihányt ábrándjaikon
át jutottam el a felnőtt korba.
A minden napom volt: mindig magasabbra –
szárnyak nélkül repültem – egyszer majd onnan
hulljak vissza a porba.
Árnyékké fakuló évek ugyan még meddig maradok?
illatos a nyár – már harminckilenc éves vagyok.
Jövőbe lebbenő fürtös reményeimmel járom utamat –
bár tudom, visszavárnak s fényükbe
temetnek majd a csillagok.
(1998)

Balázs Antal:

Üres pohár

Részeggé tehetne az élet, mégis üres pohárral
kereslek, jól tudom,
Téged szeretlek, csak érted szomjazom.
(2002)

Balázs Antal:

Főnix

Egyszer majd elejtem árnyékom, s hátamra dölve
korhadok földdé,
Homályba némuló emlékeim bujdosnak előlem,
már nem követnek többé.
Zsoltáros monotonosság sötét tornya alatt nyújtózom
láztalan nyomorúságban.
Ájultvérű holnapok szítáló nagy koldulásából
ismerős hangokon át vidám neszedre figyelek fel
omlott magányomban.
Bársonytünde lépteid gyöngyös visszhangot szülő
pázsitjában fekszem, s zölden ébredő
porom felett jársz arcomon.
Kérlek nézz le rám, itt vagyunk
Csak szólj, én felkelek,
s körülötted lobogó virágtengerré leszek!
(2000)

Nostradamus

Luxustróger ballada 2009

I. Herr Mahó az EON tulajdonosa azért rendelte el,
hogy ősszel legyen az oszlopcsere, mert azt hitte, a be-
tonoszlopnak is meg kell fognia, mint a csemetéknek.
Részt fogunk venni az „ültessünk betonoszlopot” moz-
galomban.

II. Olyan nagy lesz a válság, hogy Ferrariból nem tu-
dunk eleget gyártani.

III. A Nagy Ő után Benkő lantozónk is asszonyra
vágynak. Régen ezt a juhászok felhajtás nélkül megoldot-
ták.

IV. A médiák bebizonyították, sokkal nagyobb a hatal-
muk, mint a világ legerősebb hadseregeinek. Védekezni
csak úgy lehet ellenük, ha az emberek megnyomják a
készülékeken a kikapcsolás gombot. Akik ehhez elég
bátrak lesznek, győzni tudnak.

V. Radnóti Miklós egyetlen verssorában több monda-
nivaló van, mint az elmúlt 20 év kereskedelmi TV-i és
rádiók összes műsorában.

VI. Póker nagyhatalomnak tartják Magyarországot.
Akkor ezért dúrják le a még termelő üzemeket.

Balázs Antal

GONDOLATOK**Irodalom****Pistike...**

Időpontra mentem az SZTK egyik rendelőjébe a nyáron.

Persze az előre megbeszélt időben legalább 15-en várakoztunk még ugyan annál az orvosnál arra, hogy beszéltsanak.

Más-más korosztályból és különböző habitusú, életvitelű emberekből állt össze a betegek csoportja.

Igyekezett mindenki valamilyen módon az időt mulasztani, míg nem egy középkorú házaspár (35-40 év körüli) és egy 8-9 éves forma fiúcska jelent meg.

Egyszerű, de kissé agyonmosott öltözetük rögtön elárulta, hogy nem éppen az újjgazdagok táborához tartoznak.

A váróterem eddigi álmos unalmát gyorsan felváltotta az eleven lüktetés.

A kislány hamarosan lekötötte valamennyiünk figyelmét feltűnő viselkedésével.

Először csak izgett-mozgott, majd hangoskodott és járkálni kezdett közöttünk. Hangosan kifejtve (megjegyzem: igen értelmesen) véleményét, hogy mennyire türelmetlen, hogy várakoznia kell.

Többen összenéztünk, volt aki a fejét csóválta, vagy éppen elfordította a történetek láttán.

Szóval egyre inkább felháborodtunk a kislány szüleinek türelmén, amiért nem fegyelmezik kellőképpen gyermeküket.

Még én is odasúgtam a szomszédoknak: majd én adnék neki! – és nyomatékul a nyitott tenyeremet mutattam.

Az unalom elszállt hamar, mindenkit lekötött a legényke produkálása, amivel magára vonta a figyelmet.

Egyszer anyuka magához hívta a fiút, és teljes döbbenetemre a kibuggyanó pulóver ráncait mélyen a nadrágyába gyűrte a gyerekeknek, mint a 3-4 éves kicsiknek szokás.

Többen összemolyogtunk, de igyekeztünk diszkrétek maradni, bár nem tudom, hogy a szülők mindebből észrevettek-e valamit.

Az idő telt, míg nem szólították őket, jó 2 óra elteltével.

Apuka kint maradt, ők ketten pedig bementek.

A hirtelen támadt csendet pár perccel később az apuka hangja törte meg: Nem értem miért adnak ki időpontot és utána összezecsődítenek ennyi embert egyszerre! – mondta lágy, gyöngye hangon felénk fordulva. – Tudják, mi sem jöttünk volna előbb, mert nem igen bírunk a gyerekekkel, nem tud várni, mert PISTIKE autista!

Mikor elhangzott az a bizonyos szó, akkor lett csak igazán csend a váróban!

Szinte egyszerre sütöttük le a szemünket, hajtottuk le a szégyenünkben a fejünket.

Hirtelen nagyon rosszul kezdtük érezni magunkat, most értettük csak meg Pistike „fura” viselkedését.

A történetek után még sokáig gondolkoztam azon, vajon miért van az, hogy gyakran csak a látszatnak hiszünk, s nem várjuk meg a teljes valóság felszínre jövetelét, hanem előre ítélkezünk.

Ulviczki György

Pelle Ferenc:

Kisnyugdíjas vagyok

Kisnyugdíjas vagyok, sétálok az utcán
kidobott cipőben.

Nincs miért sietnem, csak ténfergek sután
a hideg időben.

Kisnyugdíjas vagyok, sétálok az utcán
kopottas ruhában.

Nincs miért sietnem, munkám hetven után
kutatás kukában.

Sétálva az utcán, kirakatba látom:
szalámi és sajt hív.

Nincs miből megvennem – hiába kívánom –,
s belefájdul a szív.

Sétálva az utcán húsboltba betérek:
van-e csirkenyak, -hát?

Ha nincs, csont is jó lesz, - szégyenkezve kérek
pont huszonhat dekát.

Sétálva az utcán egyre jobban érzem:
közeledik a tél.

A kabátom vékony, és megannyi lyukán
betör hozzám a szél.

Kisnyugdíjas vagyok, nem sétálok, ülök
a hideg szobában,

és melegre vágyva a testemmel fütök
egyetlen ruhámban.

Kisnyugdíjas vagyok, nem sétálok, fekszem
lázasan az ágyban.

Gyógyszerre sincs pénzem, s hiába igyekszem,
nincs hely a kórházban.

Semmi kedvem élni, sétálni az utcán,
magamra maradtam.

Becsületes munkám sok-sok éve után
ez mind amit kaptam.

GONDOLATOK

Irodalom

*Ulviczki György:***Mámor...**

Mint amikor harmatos fűre léptem
 egy nyári reggelen,
 oly üde volt az érzés mélyen a szívemben.
 Bársonypaprikák húztak el a szikrázó kék égen,
 s velük repültem én is lepkeszárnyú gépen.
 Csak föl-föl egyre magasabbra,
 nincs határ mely valahol megállítana.
 Körbenézve látom nem vagyok egyedül,
 sok-sok égi vándor röpül velem körös-körül.
 Szállnak csak előre a titkos hívó szóra
 hiszen ők sem tudják, hogy a világ mely pontjára.
 Közöttük repülök én tiszta szabadsággal,
 nincs szellő sem vihar mely az idillt megzavarná
 nagy robajjal.
 A boldogság mellemet majd nem szétfeszíti,
 vakító fehér fény jön, s valami a szememet csípi.
 S mielőtt teljesen meg nem semmisülök
 ágyamban ébrednek riadtan, s döbbenet felülök.

*Urbánné Kelemen Rózsa:***Télelő**

Vérvörös izzó dombok az
 az út pereménél.
 Fölsap a füst, meg a láng,
 hamvad a szürke parázs.

Szunnyad az alma, a szilva
 rügyecske a fákon,
 Fázik az ágon a pók-
 téli tetőt kanyarít.

Éled a szél vicsorogva-
 a bőrödön érzed.
 Véle üzente a tél-
 hófogaton közelít.

*Urbánné Kelemen Rózsa:***Zuzmarás reggel**

Csipkét szó a tél
 a kerítések drótfonatán.
 Tühegyes hócsipke a fán,
 bokrokon és a fűvön.
 Pőre fák ágai között a ködben,
 ezüsthidat von a lomha ökörnyál.

*Balázs Antal:***Lidércparázs**

Az őszember még nem, a computernemzedék pedig már nem tud beszélni.
 A magyar társadalom olyan mélyre süllyedt, hogy nemcsak mások, de önmaga végzetét is közömbösen szemléli.
 A történelem bebizonyította, hogy csak könnyek és háborúk hozhatnak igazi megtisztulást.
 A tehetségtelenséget nem lehet túloltózni.
 Az ostoba másokat figyel, a bölcs a mindenséget.
 Lefelé rövidebb az út.
 A harag a butaság mértékegysége.
 Koldús szegény az a nemzet, ahol egy biztató szóra sem telik.
 (2004)

KÖZTÜNK ÉLNEK

Az almafa

Majdnem 10 éve már annak, hogy egy Golden almafa csemetét ültettem el a csirkeudvar közepére azzal a gondolattal, hogy jó lesz árnyékadónak és nem melleleg igen jóízű a gyümölcse.

A fa bár szépen növekedett, de termés bizony ritkán maradt meg a teljes érésig, csak néhány szem. Lehullott évközben fergesen.

Az idén tavasszal úgy adódott, hogy kiskacsákat neveltem az udvaron, s így kora tavasztól darával ettettem őket.

Mivel jó ha „áll előttük” a takarmány, mindig volt is bőven a tálkájukban, épp a fa alatt. Csakhogy ezt hamar észrevették ám a verebek!

S bizony rendszeresen odagyültek és dézsmálták is a takarmányt. Eleinte bosszantott a dolog, hiszen télen még szívesen láttam őket a madáretetőnél, hiszen énekesmadár már alig jött. Örültem, hogy valamilyen más kismadarat is látok a zord időben. Miért nem keresnek mást, pl. rovarokat, hiszen a kis verébfiókáknak csak rovart lehet adnunk.

Aztán már nem is hessegettem őket. Vadgalamb is oda járt, nem egy pár, begyet tömni.

Néha egész csapat verebet is fölriasztottam, de nem mentek el, csak felreppentek az almafa ágai közé, és ott időztek, várták mikor lesz „tisztá a levegő”.

Közben a nyár is eltelt, s én szorgalmasan végeztem a kertészkedést a többi fámon.

Permeteztem amíg a pénzemből telt, de (14 naponta) nem győztem, s nyár derekán abba hagytam.

A csirkeudvarban viszont egyszer sem mertem, mert nehogy a kiskacsák megbetegedjenek a permetszertől. Úgy sem igen volt azon jó termés soha, nyugtattam meg magam.

Őszre beérett az alma, de egyre-másra kezdett lepotyog-

ni. Szinte mind kukacos lett. Alig tudtam néhány kilót el-
tenni 3 fáról, bezzeg a Golden!

Roskadásig volt, zömmel egészséges almával.

Több, mint 50 kilót szedtem le és nem érttem a törté-
teket, míg aztán mégis rájöttem.

A verebek. Hiszen kora tavasztól ott voltak a kis kerté-
szeim, és amikor fölrebbentek a fára, mindig összekapdos-
ták a fergeket és más rovarokat.

Így tudat alatt is biológiai védekezést végeztem.

Ők mentették meg ezen a fán a termést nekem.

Úgy hogy a télen szívesen látott vendégek lesznek
megint a madáretetőmön.

S mindenkinek követendő példaként ajánlom ezt az igaz
történetet!

Ulviczki György

2009. szeptember = 58. találkozó

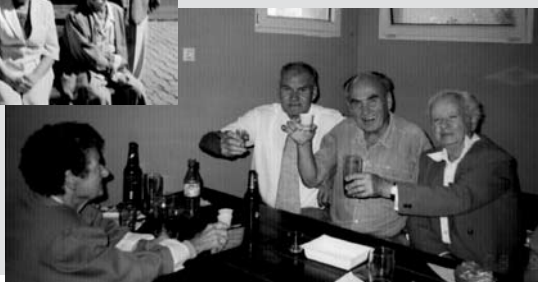
A rákóczi falvi Általános Iskolában 1950/51. évben végzették örömmel
álltunk a fényképezőgép elé, hogy még itt vagyunk, összetartunk és örülünk
egymásnak. Jövőre is itt akarunk lenni!

„Az öröm megtöbbszöröződik, ha barátokkal lehet megosztani,
a fájdalom azonban csökken.”

Ez az élet!

MÁTÉ JÁNOSNÉ SZEKERES JÚLIA és kedves osztálytársai

(x)

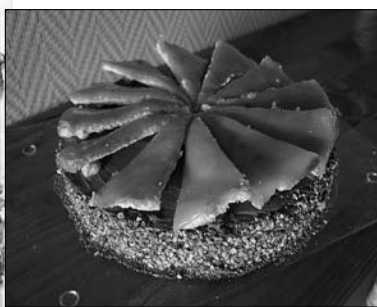

ÍZUTAZÁS

Gasztronómia - hazai tájakon

Kedves Olvasóink! A meleg mexikói égtájról egy hatalmas ugrással már itthon is találjuk magunkat. Ennek legfőbb oka, hogy villámgyorsan közeledik az év vége. Itt van az advent, a karácsony, a szilveszter ünnepe és máris 2010-et írunk. Úgy érzem, hogy e jeles ünnepek idejére illő hazatérni és itthoni ízekkel ünnepelni. Röviden ismerkedjünk meg a magyar konyha jellemzőivel, de nem hiszem, hogy nagyon be kellene mutatni az életünk mindennapjait betöltő konyhát.

Más külföldi konyhákhoz hasonlóan bizonyos alapanyagok és a meghatározó fűszerezés, valamint a konyhatechnikai eljárások összehatása alakította ki konyhánkat. Jellemző a sertésszár, a fűszerpaprika, a vöröshagyma együttes használata, a tejföl gyakori alkalmazása és az ételek sajátos elkészítési módja. A zsírt más népekkel ellentétben mi nem préseléssel, hanem olvasztással állítjuk elő, ezáltal állaga finomabb ikrásabb lesz. A modern étkezés szabályait követve a zsírt egyre gyakrabban helyettesítik étolajjal. A fűszerpaprikát aránylag elég későn kezdte a konyhánk alkalmazni. Íz anyagai a vöröshagymához hasonlóan teljesen kioldódnak olvasztott zsíradékon. A tejföl jól harmonizál a paprikás ételekkel, de díszítésként is használjuk. Legendás konyhaművészeink az egész világon ismertek és a nevükkel fémjelzett ételek méltán képviselik a magyar konyhát szerte a világon. Pl. Gundel Károly - Gundel palacsinta, Dobos József - Do-

bos torta. Konyhánk kialakulására nagy hatással volt történelmünk is, hiszen a házasságokkal idegen népek főzési tudománya is bekerült országunkba, pl Mátyás király révén az olasz konyha.

Az ünnepek közeledtével az adventi készülődés adja meg a karácsony igazi hangulatát, így most néhány adventi étel, elsősorban sütemény receptjét ajánlom figyelmükbe, melyek hosszabb ideig is eltarthatók.

Házi moszkauer: 10 dkg cseresznyebefőtt, 75 g tejszín, 5dkg cukor, 8 dkg vaj, 10 dkg méz, 4 dkg liszt, 25 dkg mandulaforgács, 15 dkg ét tortabevonó.

A tejszínt a cukorral, vajjal, és a mézzel felforraltjuk, beledolgozzuk a lisztet, a mandulaforgácsot és a feldarabolt cseresznyebefőttet. Rövid pihentetés után a masszát sütőpapírral kikent tepsibe simítjuk és 175 fokok előmelegített sütőben 8-10 perc alatt kisütjük. Ha kissé kihűlt, 5 cm átmérőjű köröket szaggatunk ki belőle és a felolvasztott csokoládéval az alját megkenjük, villával hullámosra mintázzuk.

Dupla habcsók: 2 tojásfehérje csipet sóval, 10 dkg cukor, 1 tasak vaníliás cukor, 1 kk. instant kávé, 10 dkg ét-tortabevonó.

Kemény habbá verjük a tojások fehérjét, hozzáadjuk a cukrot és a vanillin cukrot, és addig verjük amíg fényes masszát nem kapunk. A felét megfestjük a forró vízzel kikevert instant kávéval. Csillagsöves nyomószákba töltve sütőpapírral kibélelt tepsiben fehér és a kávéból kis halmokat nyomunk, majd előmelegített sütőben 3-3,5 óráig szárítjuk őket. Az ét bevonót megolvasztjuk és egy simát egy kávésat összeragasztunk a csokoládéval. Száradni hagyjuk, majd légmentesen zárható dobozban hűvös helyen tároljuk, hosszabb ideig is eláll.

Néhány jó tanács ünnep idejére:

Legyen otthon színes díszítő cukorka. Ezzel a legegyszerűbb sütemény is „feldobható” vidám színei miatt (még akár a bolti édes keksz is). Készítsünk cukrozott narancshéjat: a megmosott narancs héját aprítsuk fel, majd cukorral elkavarva szárítsuk meg. Nagyon finom egyszerű kevert tésztákban. A csonthéjától megpuccolt diót, mogyorót tartsuk a mélyhűtőben, így nem avasodik meg. A megszáradt sajtot tejben áztatva ismét reszelhetővé tehetjük.

Következő számunkban folytatódik az ünnepi készülődés karácsony és új év jegyében. Addig is jó étvágyat kívánok:

Feketéné Zsuzsa
/F.M.ZS./

SPORT

III. „Mozduljfalva” sportnap

Harmadik alkalommal került megrendezésre a „MOZDULJFALVA” sportnap településünkön, két helyszínen, a Dencs Antal sporttelepen és a városi sportszarnokban. Az Önkormányzati Minisztérium pályázatán nyert városunk támogatást az esemény lebonyolítására. A rendezvény az előző évekhez képest jelentős változáson ment keresztül, korábban kizárólag a futó és gyalogló versenyekre koncentrált, az idén több sportágban is kipróbálhatták magukat városunk lakói és a környező településekről érkezettek.

Reggel 9 órakor egészségügyi szűrővizsgálattal kezdődött a nap, majd különböző sportversenyekkel folytatódott. A sportpályán többek között különböző távú futóverseny, kispályás labdarúgás (gyermek, felnőtt), ügyességi lovasverseny, kutyás frizbi verseny, a sportszarnokban asztalitenisz és BOCSA játék (mozgássérülteknek) került megrendezésre.

Eközben a színpadon sportágkiválasztó és sportágbemutató kezdődött, ahol a Szolnok környéki sportegyesületek szakosztályai tartottak ízelítőt az általuk üzemeltetett különböző

sportágakból, így látható volt vívás, ugróasztal, amerikai foci, láb-toll, fitt-kid, tájékozódási futás, karate, szumó stb. A bemutatott sportágakat ki is próbálhatták az érdeklődők

Ezen a napon minden mozogni vágyó talált magának megfelelő sportolási lehetőséget, és reményeink szerint sokan kedvet kaptak a bemutatkozó sportágak valamelyikéhez. A szép számú résztvevő késő délután fáradtan ugyan, de elégedetten távoztak a rendezvényről.

Támogatók voltak:

- Önkormányzati Minisztérium
- Rákóczi falvai Polgármesteri Hivatal
- ÁMK Rákóczi falva
- RAMEXA Zrt.
- VCSM
- Fokos söröző
- Szabados hús Kft.
- Netovább söröző
- Nagy András

RÁCSA KUPA 2009!

16. alkalommal kerül megrendezésre a már hagyománnyá vált RÁCSA Kupa.
Nevezési határidő: 2009. november 27., az első forduló 2009. december 06. –án (vasárnap)
kerül megrendezésre a városi sportszarnokban.
 Információ: Ruskó Zsolt sportszervező, tel.: 20/3338-733.

„A világ legegészségesebb dolga a SZÜLETÉS NAP”
 Minél több van belőle egy embernek, annál többet él”

MÁTÉ JÁNOS 75 éves
 (x)

MÁCSIMŰZEUM

Kedves Mackóbarátok !

A Vasas vízilabda csapatától a játékosok által dedikált vízilabdát kapott múzeumunk ajándékba, így újabb látványossággal gazdagodtunk.

A csapat hamarosan Ausztráliába utazik edzőtáborozni, ahová utazó kurucmacijaink egyikét is magukkal viszik.

A Bocs d' Art Galéria pedig megkezdte az olimpiai bajnok Varga Dániel festményeit bemutató kiállítás szervezését.

Üdvözlettel: Balázs Antal

Szilveszteri bál

2009. DECEMBER 31.

Program:

- 20 óra: bál kezdete
- 21 óra: vacsora
- 24 óra: pezsgős koccintás
- 01 óra: tombolahúzás

Helyszín: Sportcsarnok

Vacsora: szezámagos rántott borda, aszalt szilvás hústekerpcs, fokhagymás szelet vegyes körettel.
Éjfélkor pezsgő és lencseleves.

Zene:

EMERETTA zenekar

Jegyek 4.000 Ft-os áron vásárolhatók
a könyvtárban (Rákóczi út 21.) és a
Varsány Községi Házban (Szabadság tér 10.)

Jótekonyság! Érdektelenség?

Számomra érthetetlen mikor arról van szó, hogy valamit támogassunk, segítsünk, nagyon kevesen mozdulnak rá.

Előzetes megbeszélés alapján lett eldöntve, hogy a játékosok felújítására gyűjtenek pénzt a Szt. Martin koncert létrehozásával.

Tehát nem arról van szó, hogy kérnek a gyerekes szülőktől 2000 Ft-ot, hanem kapnak ezért a pénzért egy színvonalas műsort a Római Katolikus Templomban. Szomorú, hogy kb. 100 főnek volt lehetősége, hogy ott lehessen.

De a morgás az megy, hogy nincs hol eltöltsék a szabadidőt a gyerekekkel. Ez is rossz, meg az is rossz. Tessék, itt volt egy lehetőség, de nem használták ki.

Tudomásom szerint az óvodában is ki volt téve a plakát, hogy a koncert a játékosok felújítására lesz megtartva. Mivel én is árultam jegyet, megható volt az egyik idős néni, aki vett egy belépőt, hogy ő is adakozhasson a felújításra.

CSAK azért vette meg a jegyet! Ezt más is megtehetette volna! Kicsi apró dolgok, melyek előre visznek.

Jobbágné

Szerkesztőségünk lehetőséget biztosít egyéni és családi események közlésére, lapzártai előtti egyeztetéssel.

A megjelenés feltétele: hirdetési díj befizetése
(Szabadság téri újságos pavilon, Jobbágné Incze Erzsébet).

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Hably Dóra, Fekete Ferenc, Feketéné Molnár Zsuzsanna (FMZS), Hegedűs Linda (HL), Jobbágné Incze Erzsébet, Katona Gizella, Nagy Tímea, Ulvizki György, Urbánné Kelemen Rózsa

Önkormányzati hírek: Mikó Bernadett

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó (előfizetés: Bíró Tibor vállalkozónál, 06/20/2226-774).

Rákóczilap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:

Tel.: 06/20/3917-444, e-mail: rakoczilap@freemail.hu

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon:

www.rakoczifalva.hu

ISSN 2060-6079

"Kína varázsa képekben"

Bocs D'Art Galéria

2009. október 22-én, megnyílt a rákócizfalvai Bocs D' Art Galériában *St. Martin Kinában készített fotói és Zámoriné Dr. Dernyey Éva kínai porcelán különlegességeiből rendezett kiállítás.* Megtekinthető: 2009 december 3-ig. A kiállítás megnyitója után St. Martin koncertet adott a Római Katolikus Templomban. A belépők bevételeiből származó adományával a rákócizfalvi játszóterek felújítását támogatta.

Foto: Balázs Annamária

Október 3-4. Madármegfigyelő napok

